

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1982- 1983

Nr. 18

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

5 JULI 1983

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 3 en 4)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid	555
K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur	557
M. Galle, Gemeenschapsminister van binnenlandse aangelegenheden . . .	560
Mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van gezin en welzijnszorg .	562
P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud	563
J. Buchmann, Gemeenschapsminister van huisvesting	569
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 5)	
Nihil	574
II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65, 6)	
K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur	574
III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 65, 5)	
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs	575

I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING**A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 3 en 4)****G. GEENS
VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE
EN WERKGELEGENHEID****Vraag nr. 41
van 28 april 1983
van mevrouw W. DEMEESTER-DE MEYER**

Vlaamse administratie — Arbeidsduurvermindering en bijkomende tewerkstelling

Op 19 februari 1983 werd er tussen de regering en de vertegenwoordigers van de vakbonden van het overheidspersoneel een akkoord afgesloten inzake vermindering van de arbeidsduur, loonmatiging en bijkomende aanwervingen.

Graag vernam ik van de Minister in hoeverre dit globaal akkoord van toepassing is voor het personeel tewerkgesteld door de Vlaamse Executieve?

Tevens wil ik vernemen hoe de bijkomende aanwervingen gepland zijn en volgens welke modaliteiten ze zullen doorgevoerd worden.

Antwoord

Er werd totnogtoe met de nationale regering geen interprofessioneel akkoord inzake de vermindering van de arbeidsduur, de loonmatiging en de bijkomende tewerkstelling afgesloten.

Indien een dergelijk akkoord zou worden afgesloten is het duidelijk dat de Vlaamse regering er zich in ruime mate zal door laten inspireren met het oog op de uitwerking van een regeling voor het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

**Vraag nr. 49
van 16 mei 1983
van mevrouw M. PANNEELS-VAN BAELEN**

Vlaamse Gewest — Premies aan ondernemingen

In toepassing van de wet van 10 februari 1981 werd aan de ondernemingen die met ingang van 1.1.1981 werknemers aanwierven de mogelijkheid geboden tot het bekomen van een premie van 100.000 of 120.000 BF.

Deze premie zou vereffend worden binnen de 3 jaar. Op 1 juni 1982 werd deze wet door de regering geschorst.

Mag ik van de geachte Minister vernemen:

- Hoeveel aanvragen werden ingediend :
voor 1.6.1982
na 1.6.1982
- Hoeveel gunstige beoordelingen er waren voor de aanvragen van

voor 1.6.1982
na 1.6.1982.

- Hoeveel premies werden tot op heden volledig of gedeeltelijk uitbetaald?
- Zal de overheid haar verplichtingen hieromtrent nakomen en zo ja wanneer?
- Denkt de geachte Minister niet dat in 1983, jaar van de KMO's, een bijzondere inspanning moet gedaan worden om de wet van 10 februari 1981 concreet uit te voeren ?

Antwoord

In de toekenning en de uitkering van de arbeidsplaatspremies ingevoerd bij de KMO-wet van 4 augustus 1978 en aangepast bij de herstellwet van 10 februari 1981, is een aanzienlijke vertraging opgetreden die het gevolg is van twee feiten:

- de beslissing van de nationale regering om de toekenning van de premieverhoging op te schorten met ingang van 1 juni 1982;
- de totaal ontoereikende en afnemende personeelsbezetting die door de Administratie van de Middenstand ter beschikking van het Vlaamse Gewest werd gesteld.

Voor het verkrijgen van de verhoogde arbeidsplaatspremie werden in totaal 5.420 aanvragen ingediend, waarvan 1.630 vóór 1 juni 1982. Daarop werden vóór dezelfde datum 1.413 gunstige beslissingen getroffen. Na de genoemde datum is ten gevolge van de reeds genoemde regeringsbeslissing onzekerheid ontstaan die de aanleiding was tot de opschorting van de verdere behandeling van de dossiers.

Gelet op die toestand heeft de Vlaamse Executieve op 23 maart jl. beslist de aanvragen voor het verkrijgen van de arbeidsplaatspremie bedoeld in de KMO-wet van 4 augustus 1978 opnieuw in behandeling te nemen. Om de bestaande achterstand zo snel mogelijk in te lopen is tevens beslist tien universitair geschoolde tewerkgestelde werklozen ter beschikking van de bevoegde dienst te stellen. De desbetreffende aanvragen zijn aan de gang.

Ten slotte heeft de Vlaamse Executieve eveneens beslist om voor eigen rekening het in de wet van 10 februari 1981 voorziene stelsel van verhoogde rente-toelage en kapitaalpremies voort te zetten ten voordele van jonge zelfstandigen die zich voor de eerste maal vestigen.

**Vraag nr. 57
van 6 juni 1983
van de heer J. VALKENIERS**

Kleine houwondernemers en verhuurders — Bestaansmogelijkheden

In een onderzoek gepubliceerd door de CRISP, wordt verklaard dat de kleine bouwondernemer en de eigenaar-verhuurder binnen enkele jaren zullen gedoemd zijn om te verdwijnen.

Is de Minister het daar mee eens en zo ja, dringen zich geen maatregelen op daar anders alle eigendom

in handen zal zijn van grote maatschappijen en gezet worden door eveneens industriële projectbouwers ?

Antwoord

De industriële techniek is in permanente evolutie, ook in het bouwbedrijf. Om haar concurrentievermogen te handhaven en te verbeteren zoekt de onderneming naar nieuwe producten en productieprocessen ten einde haar kostprijs te verlagen. In het bouwbedrijf uit deze evolutie zich door een groeiend belang van de préfabricage.

Deze ontwikkeling hoeft niet noodzakelijk te leiden tot een inkrimping van het aantal kleine bouwondernemingen. Ook in de woningbouw zal de productietechniek zich wijzigen binnen het bereik van de kleine ondernemer. Bovendien mag worden verwacht dat nieuwe mogelijkheden zich zullen voordoen in de vernieuwbouw.

De ontwikkeling van het aantal eigenaars-verhuurders wordt uiteraard beïnvloed door het hoge aantal eigen woningen dat in Vlaanderen is tot stand gekomen. Verder is hier duidelijk een weerslag merkbaar van het hoge rentepeil dat de aantrekkingskracht van de geld- en kapitaalmarkt extra ondersteunt.

Vraag nr. 59
van 17 juni 1983
van de heer O. MEYNTJENS

Vlaamse Gewest — Arbeidsplaatsen voor gehandicapten

Jongeren met een handicap krijgen, in deze economische crisis, nog zelden toegang tot de algemene arbeidsmarkt.

Voor iedere openstaande betrekking zijn er immers valide kandidaten te over!

Nochtans kan tewerkstelling in hoge mate de integratie van gehandicapten bevorderen en blijft het de beste vorm van revalidatie.

Volgens het door uw ministerie opgestelde banenplan zullen er op korte termijn 25.000 nieuwe arbeidsplaatsen geschapen worden.

1. Werd er in dit banenplan een regeling voorzien om ook de tewerkstelling van gehandicapten te bevorderen ?
Kwam deze regeling tot stand in overleg met het gemeenschapsministerie van gezin en welzijnszorg ?
2. Voorziet de geachte Minister andere maatregelen zoals het verplicht beschikbaar houden van arbeidsplaatsen voor gehandicapten in alle ondernemingen, om de tewerkstelling van gehandicapten te bevorderen ?
3. Op welke manier besteedt de DIRV-actie aandacht aan dit belangrijk probleem ?

Antwoord

1. De maatregelen die in het kader van het banenplan werden genomen situeren zich op het vlak

van de uitvoering van de programma's tot opslorping van de werkloosheid. De reglementerende bevoegdheid komt nog steeds aan de nationale regering toe. In de wettelijke en reglementaire bepalingen betreffende de verschillende programma's tot opslorping van de werkloosheid zijn geen verplichtingen tot aanwerving van gehandicapte werknemers opgenomen.

Inzake tewerkstelling van werklozen door de overheid en voor typeprojecten van het Derde Arbeidscircuit werd de goedkeuringsbevoegdheid aan de Subregionale Tewerkstellingscomités overgedragen. Deze comités kunnen, zonder evenwel ter zake verplichtingen te kunnen opleggen, aan de werkgevers aanbevelen, steeds wanneer mogelijk, mindervalide werknemers aan te werven.

2. De verplichting arbeidsplaatsen aan gehandicapten voor te behouden in ondernemingen behoort niet tot mijn bevoegdheid.
3. De DIRV-actie speelt op meerdere wijzen in op de problematiek van de gehandicapten. De medische technologie is één van de zeven prioritaire domeinen van de DIRV-actie. Bovendien liggen een aantal ontwikkelingen die zich in de micro-elektronica, biotechnologie en nieuwe materialen voordoen, aan de basis van nieuwe oplossingen voor problemen van mindervaliden.

Tenslotte wordt ruim aandacht besteed aan revalidatie-engineering en aan de mogelijkheden die voor een gehandicapte werknemer worden geschapen door humanisering van de arbeidsvoorwaarden via de nieuwe technologieën.

Vraag nr. 63
van 27 juni 1983
van de heer J. VALKENIERS

PMG-Centra — Erkennings- en uitbreidingsstop

De Vlaamse regering is gestart met 9 DAC-typeprojecten.

Een van deze typeprojecten is: bijstand aan personen voor OCMW's erkende VZW's en erkende diensten voor gezins- en bejaardenhulp.

Minister Steyaert vaardigde een erkennings- en uitbreidingsstop uit in de sector van de PMG-centra.

Betekent dit dat een erkend centrum voor „Prematrimoniaal, Matrimoniaal en Gezinsconsultatie” nu een beroep kan doen op krachten in een DAC-project om tegemoet te komen aan de groeiende vraag?

Antwoord

Het typeproject waarnaar u verwijst biedt aan OCMW's, erkende VZW's en erkende diensten voor Gezins- en Bejaardenhulp de mogelijkheid maximaal 1 sociaal assistent of opvoeder, maximaal 1 administratieve kracht en een aantal huishoudhulpen, klusjesmannen en handlangers aan te werven voor duidelijk omschreven taken: thuisbedeling van warme maaltijden, kleine huishoudelijke werkzaamheden, onderhoudswerk, herstellingswerkzaamheden voor

zover ze niet concurrentieel zijn, vervoer van zware voorwerpen, enz.

Een centrum voor „Prematrimoniaal, Matrimoniaal en Gezinsconsultatie” zou een dergelijk project kunnen indienen op voorwaarde dat het om een erkende VZW gaat, en voor zover de aangevraagde werknemers uitsluitend worden ingezet voor de in het type-project voorziene taken.

Ik vestig er evenwel uw aandacht op dat de goedkeuringsbevoegdheid van DAC-typeprojecten bij de STC's gelegen is, nadat vooraf door de DAC-administratie bij het Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid, op basis van het verslag van de projectinspector een advies en een voorstel aan het betrokken STC werd overgemaakt.

K. POMA
VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 163
van 18 april 1983
van de heer A. De Beul

Commissariaat-generaal — Colloquium Ferdinand Verbiest

Volgens De Standaard van 3 1.3.1983 had het Commissariaat-generaal geen geld om, ter gelegenheid van het bezoek van de Minister van Buitenlandse Betrekkingen, twee sinologen aan een colloquium over Ferdinand Verbiest te Peking te laten deelnemen.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister:

- a) of dit bericht juist is;
- b) of het juist is dat het Commissariaat-generaal de beslissing „even te voren” mededeelde;
- c) hoe de beslissing werd verantwoord;
- d) hoe groot het krediet is dat de Vlaamse Gemeenschap in 1983 voor de uitvoering van het in juni 1982 goedgekeurd cultureel verdrag met de Volksrepubliek China uittrekt en hoe dit krediet wordt besteed.

Antwoord

In antwoord op de vraag van het geachte lid moet ik inderdaad bevestigen dat er, op last van het Commissariaat-generaal geen sinologen deelnamen aan vernoemd colloquium.

Toch wens ik er op te wijzen dat dit commissariaat herhaaldelijk bij de Chinese autoriteiten aangedrongen heeft om meer informatie te verkrijgen inzake dit project... evenwel zonder resultaat.

Daarbij heeft voornoemde instelling er bij herhaling op gewezen dat het hier een aangelegenheid betreft, die onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap valt en dus niet onder de bevoegdheid van de nationale regering.

Gelet op de huidige budgettaire beperkingen meen ik dat er geen kredieten ter beschikking kunnen gesteld

worden om twee personen voor rekening van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap deel te laten uitmaken van een delegatie van de nationale regering.

Vraag nr. 182
van 28 april 1983
van de heer A. DE BEUL

Overheidsbeleid inzake Icteurspreiding — Subsidiëring

In mijn vraag nr. 96 van 26 januari 1983 vroeg ik op welke wijze een beslissing tot financiële steun aan een vertaling tot stand komt, wie daarover advies uitbrengt en welke werken met deze steun werden vertaald in 1978, 1979, 1980, 1981 en 1982.

De geachte Minister gelieve zijn antwoord, verschenen in het Bulletin nr. 11 (29 maart 1983) ter zake aan te vullen.

Antwoord

Aansluitend bij zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

Sinds de oprichting van het Commissariaat-generaal voor Internationale Culturele Samenwerking komt de beslissing tot financiële steun aan vertaling tot stand na advies te hebben ingewonnen van de Afdeling Letteren en Toneel, administratie kunst en toerisme.

De steun bedraagt geldelijk 250 F per getypt blad voor wat het proza betreft en 400 F per „groot” gedicht.

Vóór de oprichting van het Commissariaat-generaal voor Internationale Culturele Samenwerking ressorteerde deze materie integraal onder de dienst „Letteren en Toneel” van de Nederlandse Culturele Diensten.

De gegevens zijn aldaar aangevraagd.

Van zodra ze in mijn bezit zijn, zal ik ze rechtstreeks overmaken aan het geachte lid.

Vraag nr. 194
van 5 mei 1983
van de heer E. BEYSEN

BRT — Uitzendingen in vreemde talen

De BRT verzorgt thans een aantal uitzendingen in vreemde talen, bestemd voor de inwijkelingen die in ons land verblijven. In dit verband vernam ik dan ook graag, via het Bulletin van Vragen en Antwoorden:

1. Wie op de inhoud van deze uitzendingen toezicht houdt, m.a.w. of er iemand is aangewezen om na te gaan of de uitgezonden mededelingen of berichten niet strijdig zijn met de deontologische regels die gelden voor de nederlandsstalige uitzendingen?
2. Wat de Minister denkt van een oproep tot deelneming aan een betoging gericht tegen het beleid van

de Minister van Justitie inzake de immigranten, oproep die uitgezonden werd in het Portugees?

3. Hoeveel personeelsleden van de BRT een grondige kennis hebben van de vreemde talen in **dewelke** uitzendingen worden verzorgd, en dit per uitgezonden taal ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid punt voor punt het volgende meedelen:

1. Het toezicht op de uitzendingen in vreemde talen berust bij de producer die verantwoordelijk is voor het programma. Hij controleert of de uitgezonden mededelingen niet strijdig zijn met de deontologische regels die ter zake gelden.

2. Het is bij de BRT een algemene regel dat geen oproepen tot deelneming aan een betoging worden gedaan.

Ordewoorden mogen niet worden doorgegeven. Het aankondigen van een betoging met het verstrekken van details over verzamelplaatsen en timing is hoogst ongewoon.

Zulke mededeling is inderdaad verstrekt in het programma voor Portugese immigranten. De verantwoordelijke producers werden daarover passende opmerkingen gemaakt.

3. De presentators kennen de taal waarin wordt uitgezonden en het Nederlands. Al de gelezen teksten worden voorafgaandelijk tot het laatste woord in het Nederlands vertaald, en gecontroleerd door de producer. Er zijn geen taalspecialisten verbonden aan de betrokken dienst.

Wel wordt, wanneer nodig, een beroep gedaan op personeelsleden die een voldoende kennis bezitten van één der gebruikte talen.

Vraag nr. 217 van 2 juni 1983 van de heer V.ANCIAUX

Heembeek en Mutsaard te Brussel - Stad — Verwerving van gebouwen door het Rijk

Door het Rijk werden in de wijken Heembeek en Mutsaard te Brussel-Stad volgende gebouwen verworven:

Gebouw De Wandstraat 14 (2510.1978) - Gebouwen De Wandstraat 233-225 (13.01.1981) - Gebouw De Wandstraat 227 (mei 1981) en Gebouw Fr. Vekemansstraat 116 (25.02.1981).

We stellen vast: dat voor het gebouw De Wandstraat 14 de opfrissingswerken op zich laten wachten; dat van de gebouwen De Wandstraat 223-225 de verbouwingen of afbraak zeer dringend noodzakelijk zijn, maar uitblijven waardoor dit pand niet functioneel is; dat het gebouw De Wandstraat 227, ondanks opfrissingswerken in 1982 ten belope van méér dan 300.000 fr, nog steeds niet functioneel is; en dat het

gebouw Fr. Vekemansstraat 116, ondanks gedeeltelijke meubilering en ondanks opfrissingswerken van juli tot december 1981, half afgewerkt blijft waardoor het gebouw eveneens niet functioneel is.

Welke maatregelen denkt de geachte Minister te nemen op korte termijn om deze gebouwen functioneel te maken en te voorzien van de nodige uitrusting?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen:

1. De panden De Wandstraat 221 t/m 229.

Door toedoen van het Comité van Aankoop van Onroerende Goederen en in opdracht van de toenmalige beleidsverantwoordelijken werden volgende onroerende goederen aangekocht:

- pand nr. 223 : aangekocht op 3.1.03.81.
- pand nr. 225 : aangekocht op 13.01.81
- pand nr. 227 : aangekocht op 13.01.81.

Mijn voorganger heeft de procedure tot aankoop van het pand nr. 229 ingezet.

Op verzoek van het Comité tot Aankoop van Onroerende Goederen heb ik een onteigeningsbesluit getroffen. Inmiddels is dit pand aangekocht. De akte dateert van 11 april 1983 en de aankoopprijs bedraagt 1.600.000 fr.

Op initiatief van de bevoegde administratie en gezien het nut voor de verdere uitbouw van het centrum, heb ik er mee ingestemd ook het kleine huisje nr. 221 aan te kopen, zodat de ontwerper van het trefcentrum daardoor niet langer wordt gebonden wat betreft het gabarit en de architectuur.

De akte dateert van 11 april 1983 en de kostprijs bedraagt 1.050.000 fr.

Om sociale en humanitaire redenen werd aan de bewoners van laatstgenoemde panden toegestaan te blijven wonen, respectievelijk tot 1.03.1984 en 1.07.1983.

Na het verkrijgen van het gebruiksrecht van deze beide panden zal de Vlaamse Gemeenschap beschikken over een voldoende grote en welgelegen bouwgrond, teneinde voor het Nederlandstalige verenigingsleven op de Mutsaard een trefcentrum op te richten.

De maatregelen op korte termijn om de panden De Wandstraat 221 t/m 229 bruikbaar te maken moeten dus gerelativeerd worden gezien de plannen tot afbraak met het oog op het realiseren van een nieuwbouw.

Enerzijds heb ik op 16.09.82 voor deze studie architecten en ingenieurs aangesteld. Binnen afzienbare tijd wordt mij een schetsontwerp ter goedkeuring voorgelegd.

Anderzijds heb ik de meest noodzakelijke aanpassingswerken in het pand nr. 227 laten uitvoeren voor een bedrag van 326.196 fr., BTW in begrepen.

Dit pand is dus bruikbaar, zij het dat de functionaliteit te wensen overlaat.

Verder ben ik steeds bereid minimale aanpassingen te laten uitvoeren in zover deze doeltreffend zijn en de functionaliteit bevorderen.

2. Het pand De Wandstraat 14

Dit pand staat reeds jaren ten dienste van het culturele leven in de Mutsaard.

De mogelijkheden van dit burgerhuis zijn echter erg beperkt.

Eventuele aanpassingswerken aan dit pand zullen moeten kaderen en harmoniëren met de geplande nieuwbouw in dezelfde straat.

Wat betreft de door U gesignaliseerde noodzaak aan **opfrissings-** en onderhoudswerken, geef ik opdracht om onverwijld het nodige te doen.

3. Het pand Fr. Vekemansstraat 116

Dit pand wordt op het ogenblik gebruikt door het verenigingsleven in Neder-Over-Heembeek.

Er resten evenwel nog enkele inrichtingswerken om de functionaliteit van het gebouw te vergroten.

De bevoegde administratie heeft in samenspraak met de gebruikers op 3 juni jl. een rondgang gemaakt en de noodzakelijke werken genoteerd.

Deze werken genieten mijn volle aandacht en zullen binnen de kortst mogelijke tijd verwezenlijkt worden.

Vraag nr. 222
van 7 juni 1983
van de heer J. VALKENIERS

Brusselse Welzijnsraad — Subsidiëring

Sedert 1977 werd de Brusselse Welzijnsraad steeds nominatim op de begroting van cultuur ingeschreven onder art. 33, (29.7), als bijzonder initiatief voor functioneel opbouwwerk in de welzijnssector.

In 1982 verdween deze raad echter uit de begroting... om onder artikel 33.63. weer op te duiken in het gezelschap van de federaties voor opbouwwerk.

Ondanks de belofte dat de subsidie zou gehandhaafd blijven op het niveau van 1981, bleek de Raad, in weerwil van de opdracht door de Vlaamse Executieve gegeven, voor het jaar 1982 300.000 fr. minder te ontvangen.

De Raad van Beheer van de Brusselse Welzijnsraad gaf daarom zijn vooropzeg aan het personeel.

Waarom is er afgeweken van de belofte inzake de totale som van de subsidie?

Zal de Minister deze toestand handhaven en dus het Vlaams bruggenhoofd in de hoofdstad opblazen of zal de noodzakelijke subsidie toch toegekend worden?

Antwoord

Antwoordend op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

De Brusselse Welzijnsraad stond in 1977 nominatim op de begroting van cultuur ingeschreven; in 1978 werd een subsidie toegekend op artikel 33.17 en vanaf 1979 werd de Brusselse Welzijnsraad opnieuw nominatim in de begroting ingeschreven.

In de begroting 1982 werd, in het kader van de herstructurering van de samenlevingsopbouw, artikel 33.29 betreffende toelagen aan bijzondere organisaties voor welzijnswerk pro memoria ingeschreven en werden deze organisaties, waaronder o.m. de Brusselse Welzijnsraad, gesubsidieerd op artikel 33.63 betreffende toelage aan federaties opbouwwerk.

In het kader van de algemene besparingen werd een subsidiebesluit 1982 opgemaakt voor 800.000 fr., bedrag dat werd uitbetaald. De Vlaamse Executieve besliste echter tot een bijkomende toelage van 300.000 fr.

Gezien het desbetreffende artikel echter was uitgeput moest deze bijkomende toelage via het bijblad geregeld worden. Dit werd echter niet weerhouden door de Vlaamse Executieve.

Ik ben ervan overtuigd dat de werking van een Welzijnsraad niet blijvend kan gesubsidieerd worden in het kader van de samenlevingsopbouw.

Een eventuele subsidiëring kan alleen maar verantwoord worden in een beginfase, teneinde het mogelijk te maken een welzijnsraad op te richten.

De eigenlijke continue werking van een welzijnsraad zou eigenlijk moeten gesubsidieerd worden in het kader van het welzijnswerk, wat trouwens reeds gebeurt vermits de Brusselse Welzijnsraad in 1982 een bijkomende subsidie heeft gekregen vanuit het departement Welzijn en Gezin- en Gezondheidsbeleid.

Vraag nr. 223
van 7 juni 1983
van mevrouw M. VAN PUYMBROECK

Nederlandstalig sociaal-cultureel vormingswerk met volwassenen in instellingen — Subsidiëring

Met het decreet van 3 maart 1978, houdende de subsidiëregeling voor het Nederlandstalig sociaal-cultureel vormingswerk met volwassenen in instellingen, ging de Vlaamse overheid publiekrechtelijke verbintenissen aan.

Dit decreet werd nooit helemaal uitgevoerd. Dit verplichtte de instellingen de deelnemingsprijzen constant te doen stijgen, harder te werken en bovendien een zware financiële inlevering van het personeel te vragen bovenop de voor iedereen geldende inlevering.

Voor verschillende instellingen betekent het ondermeer dat hun voortbestaan zelf in vraag wordt gesteld.

Daarom zouden we u willen vragen welke maatregelen u voorziet om ten eerste: de indexering (op basis 1978 gelijk aan 100) van de weddetoelagen en de toelagen voor werkingskosten, zoals voorzien respectievelijk in artikel 10 en artikel 12, §6 van bovengenoemd decreet toe te passen ?

ten tweede: de uitbetaling van de toeslag van honderd frank (index 1978 gelijk aan 100) per overnachting, zoals voorzien in artikel 12,5 uit te voeren ?

ten derde: de trimestriële uitbetaling van de voorschotten op de toelagen (artikel 13) te verwezenlijken ?

ten vierde: toepassing van de in artikel 16 voorziene personeelsuitbreiding mogelijk te maken?

Daar de toestand kritiek is hopen wij op een spoedig antwoord.

Antwoord

In antwoord op haar vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen :

De publiekrechtelijke verbintenissen aangegaan door de Vlaamse overheid met het decreet van 3 maart 1978 houdende de subsidieregeling voor het Nederlandstalig sociaal-cultureel vormingswerk met volwassenen in instellingen, werden, zoals deze door de Vlaamse Raad werden goedgekeurd, steeds maximaal op een rechtvaardige en eerlijke manier binnen de perken van het krediet uitgevoerd. Ten aanzien van het verleden betekent dit wat de financiële middelen betreft, een belangrijke vooruitgang.

1. Wat betreft de indexering van de weddetoelagen kan ik het geachte lid mededelen dat deze inderdaad toegepast wordt en werd.

De indexering van de basistoelage, de **werkings**-toelage en de overmachingstoelage zoals voorzien in artikel 12, §6 van het bovenvermeld decreet kon vooralsnog niet toegepast worden aangezien de begroting de tendens van de vele nieuwe aanvragen tot erkenning niet heeft kunnen volgen.

2. Wat betreft de uitbetaling van de overnachtings-toelage kan ik het geachte lid mededelen dat naast het feit van de beperktheid der kredieten óók rekening moet gehouden worden met het feit dat dergelijke voorziening in de bedoeling van het decreet slechts zinvol is zo ook de prioritaire doelgroepen in verband met deze toelage vastgesteld zijn, wat vooralsnog niet gebeurde.

3. De uitbetaling van de trimestriële voorschotten gebeurt volgens de door de Vlaamse Raad goedgekeurde decreetbepalingen, met een snelheid die op basis van diezelfde bepalingen niet kan worden verbeterd.

4. Een personeelsuitbreiding krachtens artikel 16 van het decreet in functie van het volume gepresteerde vormingsactiviteiten kan niet overwogen worden aangezien de financiële middelen daartoe ontbreken. De door de Vlaamse Raad goedgekeurde kredieten volstaan immers amper om de weddestijgingen en de nieuwe erkenningen op te vangen.

M. GALLE GEMEENSCHAPSMINISTER VAN BINNEN- LANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 46
van 31 mei 1983
van mevrouw J. DE LOORE-RAEYMAEKERS

Bevolkingsregisters — Retributie op de verificatie der identiteitsgegevens

Het weze mij toegelaten terug te komen op mijn vraag nr. 28 van 11 maart 1983 (Bulletin nr. 11 d.d. 29/3/1983).

Daarin wordt namelijk niet beweerd dat vele bevolkingsdiensten de bevolkingsregisters gebrekkig houden, maar wel dat vele bevolkingsdiensten systematisch de geboortegemeenten verzoeken om identiteitsgegevens te verifiëren, wat „deels” voortspuit uit het gebrekkig houden van de genoemde registers.

De geciteerde vraag handelt evenwel niet over het houden van de bevolkingsregisters maar over de eventuele heffing van een retributie.

Vermits de heer Minister, wat dit betreft, het toezicht uitoefent op het financieel beleid van de Vlaamse gemeenten, zoals blijkt uit zijn omzendbrief d.d. 29 september 1982 136 A.D.B., zie ik mij genoodzaakt mijn vraag te herhalen als volgt:

Heeft een gemeentebestuur geen enkele mogelijkheid om de kosten der omvangrijke werkzaamheden — opgedrongen door andere gemeenten aangezien ze niet voorgeschreven zijn door de wetten en besluiten betreffende het houden der bevolkingsregisters — te recupereren, en dit gelet op de vaststelling dat daarmee aanzienlijke bedragen gemoeid zijn voor die gemeenten waar talrijke geboorteaangiften gedaan werden en worden en die derhalve op een wederkerigheid kunnen aanspraak maken (er tevens de aandacht op vestigend dat wanneer de kosten niet gerecupereerd worden, dit er mede oorzaak van is dat het financiële en personeelsbeleid, waar tegenwoordig zoveel om te doen is, scheef getrokken wordt buiten de wil van de betrokken gemeenteoverheid).

Antwoord

Een retributie is per definitie een vergoeding voor een directe dienst, door de gemeente verstrekt aan een particulier, op diens verzoek.

In het door het geachte lid bedoelde geval kan derhalve geen retributierecht geheven worden.

Vraag nr. 49
van 14 juni 1983
van de heer J. VALKENIERS

Werklozen — Tegemoetkoming door de gemeentebesturen

Vele gemeenten opereren plannen, zo dit al niet in uitvoering is, om:

1. de werklozen die solliciteren tegemoet te komen in de kosten die het bijeenbrengen van de verschil-

lende akten en documenten met zich mee brengen;

2. de gemeenteraad te voorzien van een vragenuurtje voor het publiek.

Graag vernam ik of u dit aanmoedigt en of beide bedoelingen kansen op goedkeuring maken?

Kan een gemeenteraad zulke beslissing nemen ?

Zo neen, waarom niet?

Antwoord

1. Betreffende het eerste punt van de vraag, heb ik de eer het geachte lid ter kennis te brengen, dat ik met omzendbrief dd. 18 mei 1983 de gemeenten, langs de heren Gouverneurs van de provincie om, ter zake o.m. de volgende richtlijnen verstrekt: „ Vanuit sociaal oogpunt lijkt het mij wenselijk dat de gemeenten vrijstelling toestaan van de gemeentebelasting op administratieve stukken met betrekking tot de bescheiden welke sommige personen nodig hebben wanneer ze voor een betrekking solliciteren.

De vrijstelling mag enkel gelden ten voordele van al dan niet-uitkeringsgerechtigde werklozen, pas afgestudeerden, laatstejaarsstudenten, leerlingen van het laatste jaar secundair onderwijs en werkzoekende personen van wie het enig inkomen het bestaansminimum is ”.

2. Wat het tweede punt betreft moet erop gewezen worden dat de wettelijk samengestelde gemeenteraad bestaat uit de burgemeester, de schepenen, de raadsleden en de gemeentesecretaris. De raad heeft geen bevoegdheid om zijn samenstelling uit te breiden en zó bijvoorbeeld het publiek te betrekken bij de behandeling van bepaalde agendapunten.

Op grond van artikel 73 van de gemeentewet kunnen de gemeenten reglementen van orde en inwendige dienst maken, waarbij „ vragenuurtjes ” worden georganiseerd, die vóór of na de gemeenteraadszittingen kunnen plaats vinden. De desbetreffende beslissingen van de gemeenteraad zijn onderworpen aan het algemeen toezicht geregeld bij de artikelen 86 en 87 van de gemeentewet.

Vraag nr. 50 van 15 juni 1983 van de heer H. SUYKERBUYK

Gemeentebesturen — Gemeentebelasting op banken en bankagenschappen

Er zijn gemeentebesturen, die de intentie hebben om de banken of bankagenschappen, waarvan de zetel in hun gemeente is gevestigd, aan een gemeentelijke belasting te onderwerpen.

Waarin vindt dergelijke maatregel zijn rechtvaardiging, omgekeerd gezegd welke beletselen kunnen tegen het instellen van dergelijke gemeentelijke belastingen ingebracht worden.

Indien de voogdij-overheid met het principe akkoord gaat, kan dan ook gezegd worden onder welke voorwaarden dit is toegelaten.

Antwoord

Er zijn geen principiële of wettelijke bezwaren tegen de door het geachte lid bedoelde gemeentebelasting, uiteraard op voorwaarde dat de tarieven geen discriminatoir of prohibitief karakter vertonen.

Het invoeren ervan behoort tot de autonome beslissingsbevoegdheid van de gemeenteraad die hierbij o.m. rekening zal houden met financiële noodwendigheden.

Mijn administratie gaat voor het ogenblik na binnen welke grenzen de gemeenten de modaliteiten van dergelijke belasting kunnen vaststellen.

Vraag nr. 51 van 15 juni 1983 van de heer H. SUYKERBUYK

Gemeentebelasting — Nederlanders woonachtig in België

De Belgisch-Nederlandse overeenkomst van oktober 1971 voorziet dat Nederlanders, in Belgische gemeenten woonachtig, maar werkzaam in Nederland en wiens loon in Nederland wordt belast, niet onderworpen zijn aan de Belgische personenbelasting. Men wil terecht de dubbele belasting onmogelijk maken.

Nu is het gevolg dat de gemeentelijke aanvullende personenbelasting door deze personen niet verschuldigd is. Als men inderdaad niet aan de Belgische personenbelasting onderworpen is, is men het ook niet aan de aanvullende personenbelasting.

Dit schept een onrechtvaardigheid in die zin dat de aanvullende personenbelasting, geïnd door het Ministerie van Financiën, maar voor rekening van de gemeenten, vooral in grensgemeenten, door zekere personen niet en door andere personen wel dient betaald te worden. Nochtans genieten deze inwoners allen op dezelfde wijze van de collectieve voorzieningen.

De in Belgische gemeenten wonende Nederlanders, betalen bij hypothese geen aanvullende gemeentebelastingen in Nederland en omwille van het genoemde verdrag betalen zij deze aanvullende personenbelasting — die in feite en in rechte een gemeentebelasting is — niet in België. De bedoeling van het verdrag was uiteraard bedoeld een dubbele rijksbelasting te voorkomen, maar niet de in de Belgische gemeenten wonende Nederlanders van gemeentebelasting vrij stellen.

Een herziening van het verdrag zou de zaak niet oplossen en ligt overigens niet op uw weg.

De Minister wordt echter verzocht mede te delen of hij bezwaren heeft een vervangende belasting in te voeren lastens de Nederlanders, in Belgische gemeenten woonachtig en die ingevolge hogergenoemd verdrag niet aan de aanvullende personenbelasting kunnen onderworpen worden.

Kan de Minister eveneens mededelen binnen welke modaliteiten dergelijke belasting mag worden geheven.

Dergelijke soort gemeentebelasting zou geen discriminatie invoeren, integendeel een bestaande discriminatie herstellen.

Antwoord

Ik wens mij niet uit te spreken over de invoering van een gemeentelijke belasting ter vervanging van de derving van de opbrengst van de aanvullende belasting op de personenbelasting in de door het geachte lid vermelde gevallen zolang niet alle facetten ervan grondig zijn onderzocht.

R. STEYAERT GEMEENSCHAPS MINISTER VAN GEZIN EN WELZIJNSZORG

Vraag nr. 34
van 24 mei 1983
van de heer W. KUIJPERS

Kindermishandeling en verwaarlozing — Hervorming jeugdbeschermingswetgeving

Graag vernam ik of de geachte Minister kennis heeft genomen van het door de Ministerraad van de Centrale Regering op 23.07.1982 goedgekeurde wetsontwerp inzake hervorming van de jeugdbescherming?

Gaat de Minister met mij akkoord dat de hoofdlijnen van dit ontwerp indruisen tegen de richtlijn van de Raad van Europa (1969), waarbij gesteld werd dat een repressief justitieel optreden inzake kindermishandeling en -verwaarlozing ten stelligste dient vermeden te worden?

Zal de Minister vanuit haar bevoegdheid contact opnemen met de Minister van Justitie om een eigentijds ontwerp van wet uit te werken?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de respectieve bevoegdheid van de nationale Minister van Justitie en van de Gemeenschapsministers inzake jeugdbescherming nog steeds het voorwerp uitmaakt van besprekingen, dit o.m. naar aanleiding van de voorontwerpen van wet en decreet die de wijziging van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming op het oog hebben.

Als ik goed ben ingelicht, werd het voorontwerp van wet in deze aangelegenheid, door de Ministerraad goedgekeurd om voor advies verzonden te worden naar de Raad van State teneinde meer klaarheid te krijgen inzake de bevoegheidsverdeling; ten gronde en inhoudelijk ben ik van enige stellingname vanwege de Regering niet op de hoogte.

Binnen mijn bevoegdheid wil ik zeker rekening houden met de richtlijn van de Raad van Europa, te meer daar zij in het bijzonder het aspect kindermishandeling behandelt waar een justitieel optreden

slechts in zeer uitzonderlijke gevallen aangewezen is en op zich tot geen resultaat leidt.

Vraag nr. 35
van 3 juni 1983
van de heer J. VALKENIERS

Dienst voor Sociale Reïntegratie — Subsidiëring

Het is zo dat de echtgenotes of echtgenoten van gevangenen als het ware even zwaar gestraft worden als de gevangenen zelf

Hoeveel bedraagt de subsidie die aan de Dienst voor Sociale Reïntegratie, dienst die aan dit probleem wil werken, wordt toegekend?

Meent de geachte Minister niet dat deze dienst(en) verder dienen aangemoedigd en uitgebreid daar zij voor een stuk preventief werken?

Antwoord

De sociale hulpverlening aan gezinnen van gedetineerden behoort inderdaad tot de specifieke bevoegdheid van de Diensten voor Sociale Reïntegratie (werken voor Wederaanpassing en beschermingscomités).

In het dienstjaar 1982 werden aan dergelijke diensten onderstaande toelagen toegekend :

— Werk der Wederaanpassing	
Antwerpen	1.072.000 F
— Werk voor Sociale Wederaanpassing	
Gent	1.198.000 F
— Beschermingscomité Antwerpen	1.009.000 F
— Dienst voor Sociale Reïntegratie	
Brugge	964.000 F
— Beschermingscomité Dendermonde	11.000 F
— Beschermingscomité Ieper	11.000 F
— Dienst voor Sociale Reïntegratie	
Kortrijk	32.000 F
— Beschermingscomité Leuven	48.500 F

De uiteenlopende bedragen worden verklaard doordat de Diensten te Antwerpen, Gent en Brugge beschikken over een bezoldigd maatschappelijk assistent(e).

De kleinere Diensten voor Sociale Reïntegratie werken uitsluitend met vrijwilligers en hebben bijgevolg geringe onkosten.

Deze toelagen worden tot nog toe uitgekeerd op basis van het KB dd. 3 juli 1970 tot vaststelling van de voorwaarden waaronder reclasseringsinstellingen voor volwassen delinquenten en sociaal gehandicapten voor Rijkstoelagen in aanmerking komen. Zij zijn hoofdzakelijk gebaseerd op „het aantal personen ten laste genomen op verzoek van of in overleg met de Minister van Justitie”.

In afwachting dat de Vlaamse Gemeenschap nieuwe betoelagingscriteria zal uitwerken die wellicht de preventieve mogelijkheden van dergelijke diensten zullen verbeteren, wordt momenteel de betoelaging voorzien van het experiment „vroeghulp” dat onlangs gezamenlijk werd gestart door het Werk der Wederaanpassing en het Beschermingscomité te Antwerpen. Dit experiment beoogt hulpverlening aan de

families van gedetineerden in een veel vroeger stadium dan tot nog toe het geval was. Het totaal krediet dat hiervoor wordt uitgetrokken, bedraagt 995.000 F waarvoor inmiddels reeds het akkoord werd bekoemen van de Inspectie van Financiën.

Ook andere initiatieven in dit domein, zoals het „ project contactgroep voor familie en vrienden van gedetineerden ” waarmee in 1982 werd gestart door de Dienst voor Sociale Reïntegratie te Brugge, worden aandachtig gevolgd.

Vraag nr. 36
van 15 juni 1983
van de heer F. WILLOCKX

Tewerkstellingsbeleid — Stelsel van de economische stagiairs

De regering heeft nog onlangs bevestigd het stelsel van de economische stagiairs aan te wenden in haar tewerkstellingsbeleid. Ondermeer werd het verplicht aantal aan te werven stagiairs opgevoerd.

In uw circulaire van 11/5/ 1983 liet u aan de directeurs van de inrichtingen voor gehandicapten weten dat voortaan de subsidiëring van stagiairs door het Fonds voor Medische, Sociale en Pedagogische Zorg voor Gehandicapten wordt opgeheven.

In de brief aan de betrokken instellingen wordt aangeraden een afwijking aan te vragen en wordt de procedure hiertoe uiteengezet.

Dit betekent met andere woorden dat een lid van de Vlaamse regering bewust aanstuurt op de beperking van de werving van stagiairs. Dit is dan ook tegenstrijdig met het tewerkstellingsbeleid.

Hoe rijmt u uw circulaire met de zorg van de Vlaamse regering voor een actief tewerkstellingsbeleid.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag wil ik het geachte lid het volgende melden :

Langs het Fonds voor Medische, Sociale en Pedagogische zorg voor gehandicapten worden de personeelsleden werkzaam in ongeveer 280 internaten, semi-internaten, bezigheidstehuizen en gezinsvervangende tehuizen en dagcentra, kortverblijfcentra en diensten voor plaatsing in gezinnen gesubsidieerd op basis van wettelijke vastgestelde normen.

Het is duidelijk dat in de eerste plaats de subsidiëring voor de personeelsleden die binnen de normen vallen, moet worden toegepast. Het is trouwens onmogelijk meer personeel te betoelagen dan volgens de geldende subsidiëring is toegelaten is.

De circulaire van 11 mei 1983 heeft dit verduidelijkt, en slaat dus enkel op de betoelagingsregels die strikt moeten toegepast worden binnen de budgettaire mogelijkheid.

Het tewerkstellingspeil in het kader van het Fonds 81 is steeds in stijgende lijn geëvolueerd, en ik kan u mededelen dat uit steekproeven blijkt dat in de periode 1980- 1982 het aantal tewerkgestelde personen gestegen is met 6%. Ik heb daarnaast in het kader van

het Interdepartementaal Begrotingsfonds met Minister Hansenne een contract afgesloten voor de tewerkstelling van 192 personen in de inrichtingen en tehuizen erkend door het Fonds voor Medische, Sociale en Pedagogische zorg voor gehandicapten.

Tevens heb ik het initiatief genomen om verschillende typeprojecten in te dienen in het kader van het Derde Arbeidscircuit die betrekking hebben op de tewerkstelling in de welzijnszorg.

Langs de voortdurende stijgende tewerkstelling in het kader van het Fonds 81, de talrijke projecten in het kader van het Derde Arbeidscircuit en de reeds afgesloten overeenkomst in het kader van het Interdepartementaal Begrotingsfonds meen ik daadwerkelijk het actief tewerkstellingsbeleid van de Vlaamse regering tenvolle te concretiseren.

P. AKKERMANS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN RUIMTELIJKE ORDENING, LANDINRICHTING EN NATUURBEHOUD

Vraag nr. 127
van 8 juni 1983
van de heer F. GEYSELINGS

Dilsen-Elen — Grindontginningsgebied

Op 18 april 1983 werd het onteigeningsplan „ Grindontginningsgebied Dilsen-Elen ” goedgekeurd en aan de GOM-Limburg machtiging verleend over te gaan tot onteigening via rechtspleging bij dringende omstandigheden ten algemene nutte.

Bij de toelichting bij het gewestplan Limburg-Maasland (blz. 6 Ontginningsgebieden) werd gesteld: „ Aldus werden in het gewestplan belangrijke reservegebieden voor ontginning opgenomen... In deze gebieden kunnen de grindprodukten na 1987 aan hun trekken komen. Uitzondering hierop kan gemaakt worden voor enkele bestaande bedrijven waarvoor de exploitatiemogelijkheden niet veilig gesteld zijn tot 1987. Alzo werden ten westen van de Mechelse Heide een droge winning van plateaugrond voorzien. Gezien de vooropgestelde nabestemming zal, op termijn gezien, deze ontginning weinig schade aan het landschap berokkenen. Ondanks de mindere kwaliteit grind is het de bedoeling deze zoveel mogelijk aan te wenden, ten voordele van de betere kwaliteit valleigrond ”.

Rekening houdend met het feit dat de intekening van de zogenaamde reserve-grindgebieden gebeurde op basis van het GOM-eindrapport ter zake dat twee bedrijven, met name LKW en Van Roosmalen aanwezig als ondernemingen die mogelijk vóór 1987 op de reserve-zone aan de slag kunnen en gezien de niet-legale grinduitbating „ Swenders”, gelegen te Dorne, gemeente Maaseik, niet betrokken werd in de studies die de basis vormden van het GOM-eindrapport, wens ik aan de geachte Minister de volgende vragen te stellen :

1. Ligt het in de bedoeling van uw beleid uitbatingsvergunningen toe te staan in de reserve-grindzone: „ Dilsen-Elen ” vóór 1987?

2. Kunnen mij de namen van de bedrijven genoemd worden die contractueel door de GOM-Limburg werden aangesteld voor de exploitatie van het reserve-grindgebied „Mechelse Heide”?
3. Ligt het in de bedoeling van de geachte Minister exploitatievergunningen voor reserve-zones af te leveren aan bedrijven die niet betrokken waren in de studies die de basis vormen van het GOM-eindrapport waarop de intekening van de reserve-grindzones is gefundeerd?

Antwoord

Gevolggevend aan zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende antwoorden.

1. Voor de uitbatingsvergunningen is de Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs bevoegd.

In het kader van de wet van 29 maart 1962 betreffende de stedenbouw en ruimtelijke ordening, worden bouwaanvragen tot het wijzigen van het relief van de bodem beoordeeld, rekening houdend met stedenbouwkundige en planologische criteria.

In deze context worden de reserve-grindzones, voorzien in het gewestplan, beschouwd als reservezone, die maar mogen benut worden wanneer de effectieve noodzaak daartoe is aangetoond.

2. Deze materie behoort niet tot mijn bevoegdheid. Gebeurlijk kan het geachte lid deze informatie bekomen bij de GOM Limburg.
3. Voor deze vraag kan verwezen worden naar het antwoord onder punt 1.

Vraag nr. 128 van 10 juni 1983 van de heer H. SUYKERBUYK

Provinciale Directies van de Stedenbouw — Personeelskader

Kan de geachte Minister mij de effectieve bezetting van het personeelskader mededelen bij de Provinciale directies van de stedenbouw voor de provincies Antwerpen - Limburg - Oost en West-Vlaanderen en Vlaams Brabant.

U gelieve bij deze bezetting te specificeren tussen vastbenoemde, tijdelijk en, tewerkgestelden en stagiairs.

Kunt u me insgelijks, per provinciale directie, het aantal ingekomen Bouw - respectievelijk verkavelingsaanvragen, stedenbouwkundige attesten mededelen en dit voor de voorbije jaren 1981 en 1982.

Antwoord

Gevolggevend aan zijn vraag kan ik het geachte lid volgende informatie verschaffen :

1. Wat betreft de effectieve bezetting van het personeelskader in de provinciale directies van de stedenbouw:

Provinciale directie van de stedenbouw Antwerpen.

in dienst: 39.

- 31 vast benoemd en overgeheveld
- 3 vast benoemd en overgeheveld maar aangewezen aan het hoofdbestuur
- 1 vast benoemd en overgeheveld maar aangewezen aan een andere administratie van het Vlaamse Gewest
- 1 vast benoemd maar niet overgeheveld
- 3 wegenfonds en overgeheveld.

niet in dienst: 6.

1 vast benoemd en overgeheveld; gedetacheerd kabinet Minister

3 vast benoemd en overgeheveld; gedetacheerd Ministerie van Openbare Werken

1 vast benoemd en overgeheveld; beschikbaar

1 vast benoemd en overgeheveld; verlof zonder wedde.

Provinciale directie Vlaams Brabant.

in dienst: 31.

19 vast benoemd en overgeheveld

3 vast benoemd en overgeheveld maar aangewezen voor het hoofdbestuur

3 vast benoemd maar niet overgeheveld

4 wegenfonds en overgeheveld

2 stagedoende architect.

niet in dienst : 10.

3 vast benoemd en overgeheveld; werkzaam bij het hoofdbestuur

2 vast benoemd en overgeheveld; werkzaam bij andere buitendienst

3 vast benoemd en overgeheveld; gedetacheerd kabinet Minister

1 tijdelijk en overgeheveld; ziek

1 vast benoemd en overgeheveld; verlof zonder wedde.

Provinciale directie Limburg.

in dienst : 51.

38 vast benoemd en overgeheveld

1 vast benoemd en overgeheveld maar aangewezen voor het hoofdbestuur

1 vast benoemd en overgeheveld maar aangewezen voor een andere administratie van het Vlaamse Gewest

1 vast benoemd maar niet overgeheveld

1 tijdelijke overgeheveld

6 contractuele en overgeheveld

3 wegenfonds en overgeheveld.

niet in dienst: 7.

2 vast benoemd en overgeheveld; werkzaam bij Steenkolenvestiging

1 vast benoemd en overgeheveld; gedetacheerd bij een andere administratie van het Vlaamse Gewest

1 vast benoemd en overgeheveld; gedetacheerd bij Ministerie van Openbare Werken

1 vast benoemd en overgeheveld; verlof zonder wedde

1 vast benoemd en overgeheveld; ziek

1 contractuele; ziek.

Provinciale directie Oost-Vlaanderen.

in dienst : 71.

- 57 vast benoemd en overgeheveld
- 2 vast benoemd en overgeheveld maar aangewezen voor het hoofdbestuur
- 3 vast benoemd maar niet overgeheveld
- 4 wegenfonds en overgeheveld
- 5 contractuele en overgeheveld

niet in dienst: 3.

- 1 vast benoemd en overgeheveld; ziek
- 2 vast benoemd en overgeheveld; verlof zonder wedde.

Provinciale directie West-Vlaanderen.

in dienst: 68.

- 55 vast benoemd en overgeheveld
- 2 vast benoemd en overgeheveld maar aangewezen voor het hoofdbestuur
- 1 vast benoemd en overgeheveld maar aangewezen voor een andere buitendienst
- 2 vast benoemd maar niet overgeheveld
- 3 tijdelijk en overgeheveld
- 5 wegenfonds en overgeheveld.

niet in dienst : 1.

- 1 vast benoemd en overgeheveld; geschorst.

Opmerking :

Onder overgeheveld wordt verstaan de aanwijzing voor een betrekking bij het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, ingevolge de overheveling van deze betrekking van een nationaal ministerie naar dit van de Vlaamse Gemeenschap.

2. Wat betreft het aantal bouw- en verkavelingsaanvragen en stedenbouwkundige attesten per provinciale directie.

	1981	1982
Bouwaanvragen		
Directie Antwerpen	7.480	7.208
Directie Vlaams-Brabant	5.082	4.944
Directie Limburg	3.742	3.376
Directie Oost-Vlaanderen	8.796	8.244
Directie West-Vlaanderen	8.219	7.094
Verkavelingsaanvragen		
Directie Antwerpen	985	855
Directie Vlaams-Brabant	1.019	794
Directie Limburg	701	588
Directie Oost-Vlaanderen	933	634
Directie West-Vlaanderen	510	378
Stedenbouwkundige attesten		
Directie Antwerpen	1.509	1.419
Directie Vlaams-Brabant	1.107	916
Directie Limburg	1.183	1.232
Directie Oost-Vlaanderen	855	554
Directie West-Vlaanderen	391	379

Opmerking :

1. de cijfers geven het totaal aantal bouwaanvragen weer (verbouwingen, nieuwbouw) onafgezien het gevolg (bouwvergunningen of bouwweigeringsingen);
2. onder Vlaams-Brabant wordt verstaan de administratieve arrondissementen Halle-Vilvoorde en Leuven.

Vraag nr. 129
van 13 juni 1983
van de heer W. VAN RENTERGHEM

„ Derden belanghebbenden ” — Inzage bouw- en verkavelingsvergunningen

Het koninklijk besluit van 22 oktober 1971, houdende de uitvoering van artikel 63 van de stedenbouwwet, bepaalt ondermeer onder welke voorwaarden het gemeentebestuur ertoe gehouden is aan „ derden belanghebbenden ” inzage te geven van de afgeleverde bouw- en verkavelingsvergunningen.

De ministeriële omzendbrief van 16 maart 1964 omschrijft het begrip „ belanghebbende derden ” als volgt : „ de eventuele koper of notaris belast met het opmaken van de akte die overgang van het eigendomsrecht zal teweegbrengen, of elke buur die oordeelt dat de werken die krachtens de bouw- of verkavelingsvergunning zullen worden uitgevoerd, hem schade kunnen berokkenen “.

Rekening houdend met het feit dat sedert de bekendmaking van voornoemde omzendbrief talrijke VZW's werden opgericht die, zoals bepaald in hun statuten, zich ondermeer tot doelstellen „ te ijveren met alle wettelijke middelen voor het behoud en de verbetering van de kwaliteit van het leefmilieu”, vernam ik graag van de geachte Minister of de verenigingen met hogervermelde doelstelling ook als belanghebbende derden kunnen worden beschouwd?

Antwoord

Het is blijkbaar de bedoeling van de bepaling van art. 63 punt 2 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de stedenbouw en de ruimtelijke ordening geweest, inzagerecht te verlenen aan derde belanghebbenden, die rechtstreeks en persoonlijk belang hebben bij een verkavelings- of bouwvergunning.

Dit is met name het geval voor eventuele kopers van een perceel uit een verkaveling, of een gebouw of appartement wavoor bouwvergunning werd verleend, alsmede voor notarissen die gelast zijn met de verkoop.

Dit is eveneens het geval voor de buur, die door de bouw- of verkavelingsvergunning een zekere schade zou kunnen lijden.

Het is dan ook logisch dat deze inzage moeten kunnen krijgen van de afgeleverde bouw- en verkavelingsvergunningen.

In het kader van de toepassing van hogergenoemd punt 2 van art. 63 kan gesteld worden dat de VZW's op grond van hun statuten alleen geen voldoende belang kunnen aantonen. vermits hierdoor het rechtstreeks en persoonlijk belang nog niet bewezen is.

Het doel „ te ijveren met alle wettelijke middelen voor het behoud van en de verbetering van de kwaliteit van het leefmilieu” is een doelstelling die meer aansluit bij het algemeen kan bij het rechtstreeks persoonlijk belang. Het is uiteraard aan de overheid te waken over het algemeen belang.

Vraag nr. 130
van 14 juni 1983
van de heer C. DE CLERCQ

Natuurbehoud — Parken

Het streven van de overheid om natuur- en landschapsbehoud te realiseren, verdient waardering.

Ik zou het op prijs stellen, mocht mij voor de jaren 1978 tot en met 1982 worden medegedeeld welke de overheidsuitgaven zijn geweest voor volgende beleid-saangelegden heden :

1. Aankoop parken (reservaten) : bedrag en oppervlakte.
2. Afsluiten van beheersovereenkomsten : aantal en bedrag.
3. Aangaan van onderhoudsovereenkomsten : aantal en bedrag.

Antwoord

Voor wat het natuurbehoud betreft, kan ik aan het geachte lid enkel antwoord verstrekken inzake de verwerving van natuurreservaten door de Vlaamse Gemeenschap daar er tot op heden nog geen natuurparken werden opgericht.

1. Aankoop natuurreservaten :

Jaar	Natuurterrein	Oppervlakte	Prijs
1978	Kalmthoutse Heide	14ha 29a	4.287.100
1979	Kalmthoutse Heide	7ha 62a	2.286.000
1980	Kalmthoutse Heide	5 ha 61a	1.683.600
1980	Lichtaart Zwart Water	14ha 85 a	5.402.271
1980	Diksmuide Viconia Kleiputten	22 ha 20 a	11.276.000
1981	Voeren Welberg	1ha 09a	440.000
1981	Kalmthoutse Heide	25ha 73a	9.517.000
1918	Arendonk Het Goorcken	37ha 05 a	17.000.000
1981	Diksmuide Viconia Kleiputten	36a	200.000
1981	Zonhoven Het Welleken	4ha 02a	2.000.000
1982	Kalmthoutse Heide	4ha 42a	1.901.725
1983	Maasmechelen Mechelse Heide	54 a	192.000
1983	Zonhoven De Teut	1 ha 36a	476.200

2. In de huidige stand van zaken is het nimmer voorgekomen dat natuurreservaten van de Vlaamse Gemeenschap beheerd worden door overeenkomsten met derden.
3. Zowel onderhoud als beheer worden verzekerd door de administratie. Er worden geen algemene onderhoudsovereenkomsten met derden afgesloten.

Vraag nr. 131
van 14 juni 1983
van de heer C. MARCHAND

Diksmuide- Driekapellen — Ontginningsgebied met nabestemming voor openbaar nut

Op het gewestplan Diksmuide-Torhout is een ontginningsgebied met nabestemming voor openbaar nut voorzien, gelegen op het grondgebied Diksmuide-Driekapellen.

Volgens sommige geruchten zouden deze ontginningsgebieden worden voorbehouden voor aanleg van een waterspaarbekken.

Graag zou ik vanwege de geachte Minister vernemen of dit juist is en zoniet welke nabestemming aan deze terreinen wordt voorbehouden.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag dd. 14.6.1983 heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat voor de in het gewestplan aangeduide ontginningsgebieden, met nabestemming, gemeenschaps- en openbare nutsvoorzieningen, de bepalingen van de artikelen 17.6.3 en 17.6.2 van het KB van 28.12.72 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen, van toepassing zijn.

Aan de Gemeenschapsminister voor leefmilieu, waterbeleid en onderwijs werd een inventaris van de ontginningsputten overgemaakt met verzoek advies in te winnen bij de Openbare Afvalstoffenmaatschappij omtrent de putten die in aanmerking komen om opgevuld te worden.

Dezelfde inventaris werd aan de Minister van Openbare Werken overgemaakt met verzoek advies in te winnen bij het coördinatiecomité voor het bergen van baggerslib in putten.

Vertrekkende van deze adviezen, aangevuld met het advies van de vaste commissie van ontgrondingen, kan een eerste keuze gemaakt worden van de putten die in aanmerking komen om opgevuld te worden of om aangelegd te worden als waterspaarbekken.

Tot nu toe zijn deze gegevens nog niet bekend op het kabinet. Het is mij dan ook nog niet mogelijk meer precieze gegevens omtrent de nabestemming van het ontginningsgebied te Driekapellen mede te delen.

Vraag nr. 132
van 14 juni 1983
van de heer C. MARCHAND

Kasteel en domein „ De Blanckaert ” te Woumen-Diksmuide — Bestemming en beheer

Het kasteel en domein „de blanckaert ” gelegen te Woumen-Diksmuide, werd door de „ Dienst Groenplan ” aangekocht.

Mag ik van u vernemen welke vooruitzichten er bestaan inzake gebruik van de gebouwen en het domein. t.t.z.

- voor wat zullen deze gebouwen bestemd worden,
- door wie zal dit kasteel en domein beheerd worden.

Antwoord

In het Vlaamse Gewest werden in de loop der jongste jaren een aantal domeinen en kasteelparken door de dienst van het groenplan aangekocht.

In verschillende van deze groene ruimten staan kastelen, boerderijen of boswachterswoningen. Momenteel wordt een beleid uitgewerkt in verband met het groenpatrimonium van de Vlaamse Gemeenschap. Hierbij wordt ook nagegaan welke de functie is van

elk betrokken groengebied en het gebruik dat aan de gebouwen of gedeelten ervan kan gegeven worden.

Concrete voorstellen m.b.t. het beheer en het toekomstig gebruik van de verschillende groene ruimten, worden voor het einde van dit jaar in het vooruitzicht gesteld.

Vraag nr. 133
van 16 juni 1983
van de heer F. VERMEIREN

Gemeente Kampenhout — Ontginning van gronden

Blijkens sommige berichten zou de mogelijkheid overwogen worden in het tracé van de A2, tussen Leuven en Mechelen, terug in het gewestplan op te nemen.

De verbindingsweg Leuven-Mechelen zou de gemeente Kampenhout doorkruisen over een afstand van 4 tot 5 kilometer, waardoor zich belangrijke ont-eigeningen van landbouwgronden zouden opdrin-gen.

Graag mocht ik van de geachte Minister vernemen of deze inlichtingen al dan niet kunnen bevestigd wor-den.

Antwoord

Gevolggevend aan zijn parlementaire vraag, kan ik het geachte lid volgende informatie verschaffen.

Door de Minister van Openbare Werken werd aan de Vlaamse Executieve een voorstel voorgelegd tot het reserveren van een tracé van autosnelweg tussen Leuven en Mechelen. Het zou de bedoeling zijn een strook te vrijwaren die het mogelijk moet maken de bestaande A2 ten noorden van Leuven (die momenteel verbinding geeft met de A3) te verbinden met de A1 ten zuiden van Mechelen.

Uit het voorstel en uit het antwoord van de Minister van Openbare Werken op de parlementaire vraag nr. 142 van 11 maart 1983, gesteld door Volksvertegenwoordiger Valkeniers, kan worden afgeleid dat het niet gaat om plannen om deze weg nu aan te leggen. Er wordt enkel gevraagd het tracé te vrijwaren, voor geval in de toekomst de aanleg ervan noodzakelijk zou blijken. Dit zou het geval kunnen zijn wanneer het niet mogelijk zou zijn de verkeersproblemen tus-sen Leuven en Aalst, ten gevolge van de toenemende drukte op de E5 en de Ring rond Brussel met andere middelen op te lossen.

Het voorstel werd voor advies voorgelegd aan de gemeenten Zemst, Kampenhout en Boortmeerbeek. Van zohaast de nodige adviezen verzameld zijn, zal een voorstel door mijn kabinet aan de Vlaamse Exe-cutieve worden voorgelegd.

Vraag nr. 134
van 16 juni 1983
van de heer J. RAMAEKERS

Gemeentelijke bouwverordeningen — Publikatie goed-keuring Belgisch Staatsblad

Overeenkomstig artikel 61 van de stedenbouwwet moeten de gemeentelijke bouwverordeningen worden onderworpen aan het advies van de bestendige deputatie en de goedkeuring van de Koning.

Volgens het Hof van Cassatie (Cass., 29 november 1977, Arr. Cass. 1978, 360) moeten de goedkeurings-besluiten bovendien in het Belgisch Staatsblad wor-den bekendgemaakt opdat de gemeentelijke bouwver-ordeningen verbindend zouden zijn.

Het komt mij voor dat de goedkeuring en de publi-katie ervan lang op zich laten wachten. Ondertussen blijven deze bouwverordeningen zonder uitwerking.

Zo werd bijvoorbeeld de stedelijke bouwverordening van de stad Mechelen van 11 juni 1982 op het inbu-izen van baangrachten, die werd opgesteld in samen-spraak met het bestuur van de Stedebouw en de Ruimtelijke Ordening en dewelke gunstig werd gead-viseerd door de bestendige deputatie van de provin-cie Antwerpen op 2 juli 1982 nog steeds niet goedge-keurd. Op herhaald schriftelijk aandringen wordt zelfs niet geantwoord.

Graag had ik van de geachte Gemeenschapsminister vernomen of:

1. hij meent dat ruim 1 jaar een normale goedkeu-ringstermijn is;
2. maatregelen overwogen worden om een snellere afloop van de goedkeuringsprocedure te verzeke-ren.

Antwoord

Gevolggevend aan zijn parlementaire vraag, kan ik het geachte lid het volgende antwoorden.

Het dossier van de verordening is momenteel in on-derzoek bij het hoofdbestuur van de stedenbouw. De reden waarom dit enige tijd in beslag neemt is te wij-ten aan de herstructurering van de diensten ingevolge de regionalisatie.

Er wordt bij het bestuur aangedrongen op een spoedi-ge behandeling.

Terloops kan de aandacht gevestigd worden op het feit dat art. 60 van de wet van 29 maart 1962 hou-dende organisatie van de stedenbouw en de ruimtelijke ordening, de mogelijkheid schept voor de gemeenten om bouwverordeningen vast te stellen. Evenwel moe-ten deze bouwverordeningen gezien worden binnen het kader van de wet op de stedenbouw.

Het is dan ook aangewezen dat de inhoud van deze verordeningen zou slaan op stedenbouwkundige aange-legenheden.

Gaat het over materies die niet strikt van stedenbouw-kundige aard zijn, dan beschikken de gemeenten over de mogelijkheid verordeningen vast te stellen in het kader van de gemeentewet. meer bepaald art. 78.

Vraag nr. 135
van 16 juni 1983
van de heer J. GABRIELS

Kampeertreinen en recreatie-ondernemingen in Vlaanderen — Erkenningen

De Neutrale Beroepsfederatie van Private Kampeerterreinen en Recreatie-ondernemingen (BELCAMP) groepeert een aantal eigenaars van kampeerterreinen met vergunning. Belcamp klaagt over de discriminatie van de overheid wat betreft de terreinen zonder vergunning (16 1 in Vlaanderen) die in feite en voortdurend bevoordeligd worden. De officieel erkende terreinen zijn immers verplicht een aantal financiële inspanningen te doen om hun installaties te laten beantwoorden aan de gestelde normen. De niet officieel erkende terreinen doen en laten wat ze willen.

Graag had ik van de geachte Minister vernomen:

1. hoeveel kampeerterreinen en recreatie-ondernemingen in Vlaanderen officieel erkend zijn;
2. hoeveel kampeerterreinen en recreatie-ondernemingen in Vlaanderen niet-officieel erkend zijn;
3. welke stappen heeft de overheid tot op heden ondernomen om de illegale kampeerterreinen te verplichten zich in orde te stellen met de wetgeving ter zake;
4. op welke termijn denkt de Minister illegale terreinen ofwel
 - a) te doen sluiten
 - b) zich in orde te stellen met de bestaande wetgeving;
5. in hoeverre promoten officiële toeristische diensten ook illegale kampeerterreinen; vindt de Minister dit rechtvaardig t.a.v. de officieel erkende terreinen.

Antwoord

Gevolggevend aan zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Het kamperen valt onder toepassing van de wet van 30 april 1970 op het kamperen. Voor de toepassing van deze wet is de Gemeenschapsminister van cultuur bevoegd.

Het bestuur van de stedenbouw komt bij de procedure i.v.m. het afleveren van de kapeervergunning tussen door het verlenen van een eensluidend advies.

Vraag nr. 136
van 17 juni 1983
van mevrouw M. TYBERGHEN-
VANDEBUSSCHE

Sanering Rivierbeek te Oostkamp — Ecologisch onderzoek

Reeds geruime tijd dringt zich de noodzakelijkheid op van verbeteringswerken aan deze Rivierbeek.

De toestand wordt nu nog scherper, gezien de wateroverlast in de laatste maanden, welke nieuwe overstromingen veroorzaakt in vele weidedeelten.

Deze beek loopt voor twee derden door de landbouwzone, zodat u zeker begrijpt dat deze sanering om landbouw-economische redenen prioritair moet gebeuren, want het gaat hier om de afwatering van een stroomgebied van 15.000 ha.

Nu schijnt er een ecologische studie of onderzoek aan de gang te zijn. Graag zou ik van de geachte Minister vernemen.

1. Hoever is dit onderzoek gevorderd? Wanneer wordt het verslag verwacht? Zal dit adviserend zijn voor de sanering?
2. Wat bedragen de kosten van dit onderzoek en wie kreeg hiertoe de opdracht?
3. Gezien de ligging van deze rivierbeek, wordt deze sanering ook landbouwkundig onderzocht? Zal landbouw ook om advies gevraagd worden?
4. Wanneer gebeurt de laatste grondige reiniging van de rivierbeek en eventuele oeverversterking?
5. Bestaan er reeds plannen voor sanering? Zullen deze gewijzigd worden naar aanleiding van genoemde onderzoeken? Is er sprake van wachtbekkens? Hoeveel en met welk oogpunt?
6. Is er een tijdsplanning voor uitvoering van de werken? Wordt hier de hoogdringendheid door de overheid erkend?

Vanuit landbouwkundig oogpunt is dit afwateringskanaal bijzonder belangrijk. Gezien het door verschillende gemeenten loopt is het daarnaast ook voor een belangrijk deel van een normale afwatering uiterst dringend dit dossier prioritair te behandelen. Deelt de Minister ook deze mening?

Antwoord

In antwoord op de onderscheiden vragen heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen:

1. Bedoeld onderzoek maakt deel uit van een landschapsecologische studie, die naast de vallei van de Rivierbeek ook betrekking heeft op andere in de provincie Oost en West-Vlaanderen gelegen onbevaarbare waterlopen van eerste categorie. Die studie, lopend van begin september 1981 tot eind augustus 1984, is voor meer dan de helft voltooid.

Het eindverslag wordt in de loop van oktober 1984 verwacht, doch om de zes maanden wordt een tussentijds verslag over de vordering van het onderzoek uitgebracht. Bovendien werd op verzoek van de Landelijke Waterdienst een speciaal verslag in verband met de aanleg van wachtbekkens opgemaakt.

Het onderzoek moet o.m. een adviserende begeleiding verstrekken bij het opstellen van ontwerpen ter verbetering van de waterbeheersing in de bestudeerde valleien;

2. De kosten van het onderzoek betreffende de vallei van de Rivierbeek, onderzoek dat werd toevertrouwd aan de Rijksuniversiteit Gent, worden geraamd op 1.465.000 F;
3. Bij het ontwerp van verbetering van de waterbeheersing in de vallei van de Rivierbeek wordt ervan uitgegaan dat deze werken in de eerste plaats nodig zijn ten behoeve van de landbouw.

Op de bijeenkomsten die het provinciebestuur geregeld hieromtrent belegt zijn de betrokken landbouwers telkens ruimschoots vertegenwoordigd en

kunnen ze hun advies laten kennen in verband met de voorgestelde uitvoering van **waterbeheersingswerken** ;

4. De laatste grondige reiniging van de tak van de Rivierbeek die de Waardammebeek vormt, vond plaats in de loop van 1982;
5. Er bestaat een ontwerp tot verbetering van de waterbeheersing in de vallei van de Rivierbeek, dat zowat tien jaar gelden in opdracht van de Minister van Landbouw werd opgemaakt; hiervan werd tot nog toe enkel het gedeelte met betrekking tot de benedenloop van de Rivierbeek uitgevoerd. De overige ontworpen werken werden niet uitgevoerd, omdat intussen o.m. door de landschaps-ecologische studie is komen vast te staan dat z ernstige milieuschade zouden teweegbrengen. Ook is gebleken dat de beoogde verbeteringen in de vallei van de Rivierbeek kunnen worden tot stand gebracht, zonder dat zulks uit landschapecologisch oogpunt onaanvaardbare gevolgen zou hebben. Ik heb het betrokken studiebureau dan ook opdracht gegeven het ontwerp in die zin te herwerken.

De mogelijkheid om twee wachtbekkens in te richten wordt inderdaad onderzocht, meer bepaald om bij grote wateraanvoer een deel van het debiet van de bovenloop van de Hertsberge- en van de Waardammebeek, ter ontlasting van de benedenloop, tijdelijk te kunnen regelen.

6. Er is nog geen tijdsplanning voor de uitvoering van de werken gemaakt. Een dergelijke planning zal in het najaar worden opgesteld, wanneer de studie van de herwerking van het oorspronkelijk ontwerp voltooid is. Hierbij zal uiteraard rekening worden gehouden met de dringendheid. Tenslotte weze aangestipt dat ik van mening ben dat de Rivierbeek vanuit landbouwkundig oogpunt inderdaad bijzonder belangrijk is zodat aangewezen is aan dit dossier een prioritaire behandeling te geven.

Vraag nr. 142
van 27 juni 1983
van de heer R. DECLERCQ

Haven van Zeebrugge en woonzone van Knokke-Heist — Aanleg van bufferzone

Allerlei geruchten doen de ronde over het al of niet aanleggen van de voorziene bufferzone tussen de haven van Zeebrugge en de woonzone van Knokke-Heist.

Graag kreeg ik de juiste stand van zaken en vernam ik wat de geachte Minister zal ondernemen om de bufferzone veilig te stellen.

Antwoord

Gevolggend aan zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Het gewestplan Brugge-Oostkust voorziet een bufferzone tussen het Leopoldkanaal en de rijksweg nr 300 over de ganse lengte van de industriezone van Zeebrugge.

Het gewestplan voorziet bodembestemmingen, maar bevat geen maatregelen tot aanleg van de zones die in de gewestplannen zijn aangeduid.

J. BUCHMANN
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
HUISVESTING

Vraag nr. 36
van 5 mei 1983
van de heer T. KELCHTERMANS

Huisvestingspremies — Informatiecampagne

Uit het woningmarktonderzoek van LIS0 en GOM-Limburg blijkt dat slechts 56% van de kandidaat-bouwers enige kennis hebben van het bestaan van een bouwpremie, hetgeen de efficiëntie van de ruim opgezette informatiecampagne naar aanleiding van de vorige jaar doorgevoerde wijzigingen inzake de huisvestingspremies in ruime mate relativeert. Uit onze persoonlijke ervaring blijkt dat de andere premies nog minder gekend zijn.

Derhalve kreeg ik gaarne van de geachte Minister omstandig antwoord op de volgende vragen:

1. Langs welke kanalen werd getracht de bevolking te informeren over de bestaande premies ?
2. Waaraan wijt hij de gebrekkige kennis van de bevolking ter zake ?
3. Hoeveel kostte de ganse informatiecampagne vanaf 1 mei 1982 tot en met 31 maart 1983?
4. Hoeveel zal de informatiecampagne naar aanleiding van de recente wijzigingen inzake de bouwpremies en de verzekering tegen inkomensverlies gaan kosten? Welke lessen werden er getrokken uit het beperkte succes van de vorige informatiecampagne? Zullen dezelfde informatiekanalen als onder 1) aangewend worden ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid in antwoord op de verschillende vragen het volgende mede te delen:

1. a. De campagne van 1 juni tot en met 30 juni 1982 werd georganiseerd en geleid door de Voorzitter van de Vlaamse regering.

Hiervoor gebruikte men de volgende media:

1. Broadsheet naar alle gemeentebesturen.
 2. Verdeling van informatiebrochure.
 3. Leaflets : verdeling uitsluitend aan bankfilialen.
 4. Affichettes.
 5. Advertenties in Vlaamstalige kranten.
 6. Inlassingen in belangpers.
 7. Publicitaire Spots op de BRT-Televisie.
- b. De campagne van 02 oktober 1982 tot en met 08 mei 1983 bestond erin rechtstreekse informatie te verstrekken aan de kandidaat-bouwers of -kopers, doorheen Vlaanderen.

Hierbij werden een aantal gespecialiseerde bouwbeurzen, of bij gebrek handelsbeurzen bezocht.

- c. Aansluitend en gezien de ruime interesse voor de juni-campagne werd een marktstudie georganiseerd betreffende de evaluatie van de voornoemde campagne „ Bouwen, Kopen en Verbouwen in Vlaanderen “.

Hierbij werden in een periode van ± 2 maanden, 12.000 aanvragen (schriftelijk of telefonisch) voor een infobrochure of grondiger informatie geregistreerd op mijn kabinet.

2. Het rapport van de marktstudie (28 december '82) naar aanleiding van de voorlichtingscampagne 1982 wijst inderdaad uit dat 60% der bevolking niet wist te kunnen genieten van een premie of een tussenkomst.

Het gaat hier uiteraard over een algemeen verschijnsel, heel zeker niet toepasselijk exclusief op de bouwpremie. Een feit is dat de kwasi totaliteit (99 %) van de benaderde personen in 1982 de genoemde campagne zeer goed onthaalden. De bedoeling van deze campagnes is juist het wegwerken van de gebrekkige kennis ter zake veeleer dan te trachten te achterhalen waaraan dit gebrek te wijten is.

3. De kostprijs van de informatie-campagne vanaf 1 juni 1982 tot en met, 30 juni 1982 vastgesteld werd op 8 miljoen.
4. De exacte gegevens zijn nog niet gekend vermits de aangeschreven agentschappen slechts zeer onlangs benaderd werden.
5. De voorlichtingscampagne 1982 kende, in tegenstelling met de bewering, niet een beperkt succes maar werd zeer goed onthaald door de bevolking

- 56% vond deze campagne zeer nuttig
- 43% vond deze campagne nuttig.

In totaal dus 99 % die de campagne goedkeurden, wat een zeldzame eensgezindheid is.

De info-brochure werd eveneens door 84% als zeer positief beoordeeld (75 % voor wat Limburg betreft). De brochure werd als zeer duidelijk en volledig beoordeeld vermits :

- 44% alles vond wat men wou weten
- 40% bijna alles vond wat men wou weten.

Men kan dus wel degelijk stellen dat de info-campagne 1982 alle verwachtingen heeft overtroffen.

Wat de info-campagne 1983 en de aan te wenden informatiekanaalen betreft, wordt een breed beroep gedaan op enkele ter zake zeer gespecialiseerde agentschappen. Hen werd gevraagd hun creativiteit te verwoorden in een algemeen plan betreffende de benaderingswijze en de in te zetten middelen voor de campagne 1983, uiteraard binnen een beperkte budgettaire enveloppe.

Vraag nr. 38
van 11 mei 1983
van de heer H. SUYKERBUYK

Grensoverschrijdende waterlopen — Overeenkomst

Een ontwerp dat de bescherming regelt van de grensoverschrijdende waterlopen behorend tot een aantal Europese landen zou door de Executieve zijn goedgekeurd.

Kan de geachte Minister mij mededelen of dit een ontwerp is dat tot een verdrag moet leiden en waarbij de Executieve krachtens artikel 81 van de bijzondere wet wordt betrokken.

Indien het om een overeenkomst gaat, die niet valt onder hetgeen in artikel 68 van de Grondwet is bepaald, moge ik de Minister verzoeken mede te delen wat de inhoud is van deze overeenkomst, speciaal met betrekking tot de waterlopen, die de grenzen van het Vlaamse Gewest met Nederland en Wallonië overschrijden.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de Vlaamse Executieve in haar vergadering van 20 april 1983 inderdaad eenparig haar akkoord gehecht heeft aan de oorspronkelijke formulering van de ontwerp-tekst van conventie en meer in het bijzonder wat de artikelen 13.2 en 14 betreft.

Zij deed dit, rekening houdend met art. 81 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen en overeenkomstig art. 3 van het Protocol van 22/12/82 tot regeling van de raadplegingen van de Executieven door de regering en omgekeerd.

De ontwerp-tekst van de conventie, zal aan het geachte lid per post worden overgemaakt.

Vraag nr. 39
van 18 mei 1983
van de heer J. DE SERANNO

Toegezegde bouwpremies op niet-opgerichte sociale woningen

Talrijke woningen waarvoor de jongste jaren een bouwvergunning en bouwpremie werd toegezegd, konden niet gebouwd worden, onder meer wegens de geldende hoge rentevoeten op hypothecaire leningen.

Aangespoord door de verhoogde bouwpremie van toepassing sinds 1 april 1983, hebben sommige gezinnen nu toch het inzicht te bouwen. Er blijkt echter dat zij niet zouden kunnen genieten van deze verhoogde premie omdat hen reeds de premie was toegezegd in 1981 of 1982.

Welke maatregelen zullen genomen worden opdat deze categorie ook in staat zou zijn met de verhoogde premie nu toch een sociale woning op te richten?

Antwoord

Zoals het geachte lid weet kan overeenkomstig artikel 4, §3 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 16 maart 1983 tot instelling, voor het Vlaamse Gewest, van een bouwpremie voor het oprichten of het verwerven van nieuwe woningen, o.a. wanneer een aanvraag is ingediend, die aanleiding heeft gegeven

tot toezegging van een bouwpremie, deze niet meer hernieuwd worden.

De bouwpremieaanvrager, die voordien al een premie toegezegd kreeg, kan dus niet in aanmerking komen voor de nieuwe premiebedragen die bij hogerhand besluit zijn voorzien.

Die beperking werd in 1980 ingevoerd omdat de vroegere regeling waarbij een aanvrager ten laatste bij de toezending van de strook D (ruwbouw van de nieuwe woning voltooid) zijn inzicht diende te kennen te geven een hernieuwde aanvraag te willen indienen, aanleiding gaf tot grote administratieve moeilijkheden en vertragingen bij de afhandeling der dossiers.

Wel dient opgemerkt dat volgens art. 10 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 16.3.83 de belofte houdende toezegging van de bouwpremie van drie jaar die ingaat op de datum van de aanvraag, bij de Administratie voor de Huisvesting is overgezonden.

Voorts mag worden verondersteld dat de aanvrager bij de financiële planning voor de bouw of de aankoop van zijn nieuwe woning al met het hem al toegezegde bedrag heeft rekening gehouden zodat het niet-verkrijgen van een hoger premiebedrag op dat stuk normaliter geen onoverkomelijke bezwaren dient te stellen.

Daarenboven is het zo dat de rentevoeten de voorgaande jaren op een hoog peil lagen en sinds het tweede semester van 1982 geleidelijk verminderen.

Er bestaat m.i. dan ook geen noodzaak om de reglementering ter zake thans aan te passen.

Ter informatie kan ik het geachte lid meedelen dat van 1 april 1983 af, ongeveer 1.000 niet toegezegde aanvragen werden ingetrokken omdat de aanvragers willen genieten van de nieuwe premies zoals die werden bepaald door het besluit van de Vlaamse Executieve dd. 16 maart 1983.

Vraag nr. 42
van 31 mei 1983
van de heer F. VERMEIREN

Gesubsidieerde werken — Laattijdige uitvoering

Blijkens inlichtingen zouden sommige bouwmaatschappijen geconfronteerd worden met het feit dat pas opgerichte, en dus bewoonbare, woningen niet kunnen verhuurd worden door het feit dat de gesubsidieerde werken, zoals stratenaanleg en rioleringswerken, niet tijdig werden uitgevoerd.

Onnodig aan te stippen dat deze situatie, zowel voor de bouwmaatschappij als de kandidaat huurder, verre van optimaal is.

Graag had ik in dit verband van de geachte Gemeenschapsminister vernomen :

1. hoeveel dergelijke dossiers inzake laattijdige uitvoering van gesubsidieerde werken momenteel op uitvoering wachten;
2. welke maatregelen eventueel overwogen worden om aan deze toestand een spoedig einde te stellen.

Antwoord

Op de door het geacht lid gestelde vraag kan ik volgend antwoord verstrekken.

1. Momenteel wachten 10 dossiers op uitvoering; in de oudere, thans nog onbewoonbare, wijken van volkswoningen zij de infrastructuurwerken reeds in uitvoering.

Voor 4 van de 10 bovenbedoelde wijken werden de aanbestedingen van de wegeninfrastructuur reeds goedgekeurd en zullen de werken zelf binnenkort worden aangevangen.

Voor 5 andere wijken heeft de aanbesteding van de uitrustingswerken reeds plaats gehad, zodat weldra de goedkeuring ervan mag worden verwacht.

De aanbesteding voor de wegen- en rioleringswerken in de resterende wijk is voorzien voor einde juni.

2. Door een intens overleg tussen het Bestuur Gesubsidieerde Werken en de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting kon een merkbare verbetering inzake onbewoonbare woningen ingevolge laattijdige uitvoering van infrastructuurwerken, worden vastgesteld.

Deze toestand is nog niet gans opgeklaard. De onwennige en ook aarzelende houding van sommige lokale bouwmaatschappijen heeft de start van de geboden maatregelen vertraagd en de voorgeschreven coördinatie is niet overal even vlug op gang gekomen.

Vraag nr. 43
van 2 juni 1983
van de heer J. VALKENIERS

Bouwwerf Asse-ter-Heide — Bespoedigen der werken

In Mazenzele was het mogelijk op zes maanden tijd de sociale woningen te laten innemen door de bewoners. In andere gevallen duurt het niet zelden meer dan twee jaar alvorens de sociale huur- en koopwoningen kunnen worden betreden. Het hoeft niet vermeld dat dit zeer nadelig is voor de woningen zowel als voor de bouwheren-huisvestingsmaatschappijen.

Vroeger kwam deze problematiek reeds veelvuldig aan de orde.

Graag vernam ik of de Minister intussen stappen ondernomen heeft o.a. de bouwwerf van Asse-ter-Heide, zo snel mogelijk volledig af te kunnen werken.

Antwoord

Op de door het geachte lid gestelde vraag kan ik volgend antwoord verstrekken.

1. In verband met de verklaring dat het in Mazenzele mogelijk was op zes maanden tijd de sociale woningen te laten betrekken door de bewoners, wil ik het geacht lid erop wijzen dat de bouwwerken op 1 maart 1982 werden aangevangen en op 8 maart 1983 voorlopig werden opgeleverd ofschoon de

contractuele voltooiingsdatum slechts op 23 juni 1983 verstreek.

2. Wat de **bouw**werf te Asse-ter-Heide betreft, is er wegens het slechte weder enige vertraging bij de voltooiing van de wegenwerken, derwijze dat het aanbrenge van de zwarte verharding diende uitgesteld tot 7 juni 1983. Hierdoor zal het uitvoeren van de waterleidingswerken — voorziene aanvangsdatum 1 juni 1983 — ook enige vertraging ondergaan.

Het ontwerp van het aanleggen van de omgeving is reeds opgemaakt. Deze werken, die de bewoning van de huizen evenwel niet in het gedrang brengen, zullen zodra mogelijk worden aanbesteed.

Vraag nr. 44
van 2 juni 1983
van de heer W. KUIJPERS

Raad van Beheer van de NHM en NLM — Vergoedingen

Graag vernam ik de vergoedingen allerhande van de leden van de Raad van Beheer van de Nationale Huisvestingsmaatschappijen en van de Nationale Landmaatschappij.

Antwoord

Op de door het geachte lid gestelde vraag kan ik volgend antwoord verstrekken.

- a. voor wat betreft de vergoedingen van de Raad van Beheer van de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting kan ik mededelen, dat er geen presentiegeld wordt betaald maar wel een vergoeding vastgesteld bij onderling akkoord tussen de Minister van Openbare Werken en de Minister van Financiën en in voege sinds 1 januari 1973.

Hierbij wordt een jaarlijks bedrag van 65.000 F voorzien voor elk van de beheerders; 90.000 F voor de voorzitter en 75.000 F voor elk van de twee ondervoorzitters. Deze bedragen zijn niet geïndexeerd. Bovendien worden aan een drietal beheerders nog bij komende emolumenten toegekend als vergoeding voor het bijwonen van bepaalde commissievergaderingen a rato van 700 F per aanwezigheid doch met een plafond van 16.800 F per lid en per jaar.

De terugbetaling van de reis- en verblijfkosten geschiedt volgens het koninklijk besluit van 24 december 1965 tot vaststelling van de vergoedingen wegens verblijfkosten toegekend aan de leden van het personeel van de ministeries.

- b. De leden van de Raad van Beheer van de Nationale Landmaatschappij worden als volgt bezoldigd.

De voorzitter, de twee ondervoorzitters en de 10 leden ontvangen emolumenten ten bedrage van respectievelijk 60.000 F, 40.000 F en 33.000 F per jaar. Deze bedragen zijn niet geïndexeerd. Hierbij komen dan nog de zitpenningen a rato van 700 F per aanwezigheid op een beperkte raad of commissie.

De leden van de Raad van Beheer ontvangen bovendien de terugbetaling van hun reis- en verblijfkosten bij toepassing van de koninklijke besluiten ter zake in voege voor het personeel van de Staat en de tarieven voorgeschreven voor de ambtenaren-generaal.

Vraag nr. 45
van 2 juni 1983
van de heer T. KELCHTERMANS

NLM - Jonggehuwden — Bewijs van inkomsten

Iemand die een sociale lening bij de NLM wenst te bekomen, dient aan bepaalde inkomensvoorwaarden te voldoen. Volgens de thans van kracht zijnde onderrichtingen geschiedt er voor jonge gezinnen die huwden tijdens het referentejaar of het jaar dat voorafgaat aan dit van de leningsaanvraag, geen fiscale aftrek op het inkomen van de echtgenote, omdat het inkomen van beide echtgenoten afzonderlijk werd belast. In de praktijk betekent dit dat sommige echtgenoten wel in aanmerking komen voor een dergelijke lening, alhoewel hun inkomen tot zelfs 50.000 fr. meer bedraagt als dat van een pasgehuwd koppel dat in hogervermelde situatie verkeert.

Derhalve vernam ik gaarne van de geachte Minister of hij onze mening deelt dat er hier sprake is van een discriminatie en dat het billijker zou zijn dat er een forfaitaire aftrek werd toegepast. Zo ja, welke maatregelen zal hij dienaangaande nemen ?

Antwoord

Op de door het geachte lid gestelde vraag kan ik volgend antwoord verstrekken.

Wanneer de aanvrager en zijn echtgenote gehuwd zijn tijdens het referentejaar of het jaar dat voorafgaat aan dit van hun aanvraag, wordt het inkomen van elk van hen dat onderworpen is aan de personenbelasting en dat voorkomt op elk van de daartoe bestemde getuigschriften afgeleverd door de Administratie der Directe Belastingen, samengevoegd ten einde uit te maken of zij aan de voorwaarde betreffende het inkomen voldoen om een lening bij de Nationale Landmaatschappij te bekomen. De werkwijze die gevolgd wordt is overeenkomstig deze die van toepassing is inzake de kooppremie toegekend door het Vlaamse Gewest en waarnaar de Nationale Landmaatschappij zich moet schikken.

In de kooppremiereglementering is sedert 1 september 1980, datum van de optrekking van het inkomensplafond geen afwijking meer voorzien inzake inkomensvoorwaarde ten gunste van jonggehuwden.

De aftrek van onder andere 56.000 F op het belastbaar inkomen van de echtgenote, die een bedrijfsinkomen heeft, is ook sedert het aanslagjaar 1983 vervangen door een belastingsvermindering in haren hoofde, mits aan een reeks voorwaarden voldaan is.

Het behoort tenslotte niet tot de bevoegdheid van de Gemeenschapsminister van huisvesting dergelijke forfaitaire aftrek in te voeren daar de Minister van Financiën alleen ter zake bevoegd is en over de vereiste gegevens beschikt.

Vraag nr. 46
van 2 juni 1983
van de heer T. KELCHTERMANS

NMH — Achterstallen

Gaarne vernam ik van de geachte Minister welke huurachterstallen de NMH in 1982 en tijdens het eerste kwartaal van 1983 heeft moeten vaststellen per gewest en voor Vlaanderen per provincie.

Welke maatregelen werden er of zullen er worden uitgewerkt om de huurders hun contractuele verplichtingen te doen nakomen ?

Antwoord

In antwoord op de door het geachte lid gestelde vraag kan ik volgend antwoord verstrekken.

In mijn functie van Gemeenschapsminister van huisvesting (Vlaams Gewest) behoort het echter niet tot mijn bevoegdheid gegevens te verstrekken over het Brusselse en Waalse huisvestingsbeleid.

1. Wat de huurachterstallen voor 1982 betreft geef ik hierbij in tabelvorm de gevraagde inlichtingen

Gewest	Bedragen
Provincie Antwerpen	19.776.562
West-Vlaanderen	15.698.475
Oost-Vlaanderen	18.182.586
Limburg	2X707.6 18
Vlaams Brabant	16.134.495
Totaal : Vlaams Gewest	95.499.736

Wat de achterstallen tijdens het eerste kwartaal van 1983 betreft beschikt de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting tot op heden niet over de gegevens ter zake aangezien de erkende vennootschappen er slechts toe gehouden zijn deze bedragen semestrieel te verstrekken.

2. Het tweede gedeelte van uw vraag betrof de bestaande of de nog te nemen maatregelen om de huurders hun contractuele verplichtingen te doen nakomen

a. Wat het Vlaams Gewest betreft werd aan al de erkende vennootschappen een omzendbrief gestuurd waarin hun speciale aandacht gevraagd werd voor het probleem van de achterstallen en waarbij zij uitgenodigd werden met bijzonder aandacht de evolutie van de achterstallige huishuur te onderzoeken en te blijven volgen.

Bovendien werd aan die erkende vennootschappen, waarvan het percentage van de hun verschuldigde achterstallige huishuren en lasten het gemiddelde percentage van het Vlaams Gewest overschrijdt, een brief gezonden waarin de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting er andermaal ten zeerste op aandringt dat zij zich zeer ernstig over het probleem van de achterstallen zouden beraden en dat zij tegenover de in gebreke blijvende huurders de maatregelen zouden nemen die zich opdringen.

Aangezien de oorzaak van de grote bedragen aan achterstallen in vele gevallen te wijten is aan een

laattijdig optreden vanwege de vennootschappen werd hun aangeraden als volgt te werk te gaan.

— Wanneer de huishuur nog niet betaald is de 15e van de lopende maand dient aan de betrokken huurder reeds een herinnering gestuurd. Er dient ook vermeld dat de herinnering als niet bestaande dient te worden beschouwd indien de huishuur ondertussen werd voldaan.

— Voor het geval de huishuur nog niet betaald is de 22e van dezelfde maand, moet de vennootschap onmiddellijk, bij aangetekend schrijven, een nieuwe herinnering sturen, waarbij uitdrukkelijk gesteld dient dat de huishuur onmiddellijk moet betaald worden. In deze brief wordt eveneens vermeld dat indien de huishuur niet betaald is vóór het einde van de maand, het dossier zal overgemaakt worden aan de advocaat van de vennootschap met het oog op het instellen van de procedure tot vervolging van betaling voor de vrederechter. De vennootschap preciseerd ook dat deze herinnering eveneens als niet-bestaande dient beschouwd te worden indien de betaling ondertussen werd verricht.

— Bij het begin van de volgende maand overhandigt de vennootschap aan de advocaat de dossiers van de huurders die, zonder geldige reden, de vorige maand hun huishuur niet betaald hebben met het oog op het onmiddellijk inzetten van de gerechtelijke procedure strekkende tot de veroordeling van de huurder tot de betaling van de achterstallige huurgelden.

— De 15e van de tweede maand betekent de vennootschap aan de huurder de opzegging van het huurcontract ingeval de huurprijs van de lopende maand ook nog niet betaald is op deze datum.

Dit schema werd enkel als voorbeeld uitgewerkt, de erkende vennootschappen werden in de eerste plaats verzocht om een dwingende procedure toe te passen ten einde een resultaat te bereiken.

Bovendien kan er worden op gewezen dat in artikel 7 van de nieuwe type-huurovereenkomst van de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting een automatische verhoging met 10 % van de achterstallige huren is opgenomen, vermeerderd met de intresten, berekend op basis van de wettelijke intrestvoet. Daarenboven worden de kosten van de herinneringsbrieven aan de huurder(s) aangerekend.

Vraag nr. 47
van 2 juni 1983
van de heer T. KELCHTERMANS

NMH — Verwerving van onroerende goederen

Volgens onze informatie kocht de NMH in 1982 149 ha 14 a grond aan.

Graag vernam ik van de geachte Minister omstandig antwoord op de volgende vragen :

1. Welke oppervlakte werd er per gewest aangekocht ?
2. Welke was de gemiddelde aankoopprijs per are gewest ?
3. Welke ware de reeds bestaande grondreserves per gewest en voor Vlaanderen per provincie ?
4. Waren deze aankopen noodzakelijk en in voorkomend geval om welke redenen ?

Antwoord

Voorafgaandelijk wil ik volgende rechtszetting doen. Het is niet juist te stellen dat de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting in 1982 149 ha 14 a 73 ca grond heeft aangekocht. De aankoop werd echter wel goedgekeurd door de Raad van Beheer van de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting. De werkelijke algehele aankoop van sommige gronden kan immers jaren in beslag nemen.

Op de door het geachte lid gestelde vragen kan ik volgend antwoord verstrekken.

In mijn functie van Gemeenschapsminister van huisvesting (Vlaams Gewest) behoort het echter niet tot mijn bevoegdheid gegevens te verstrekken over het Brusselse en Waalse huisvestingsbeleid.

1. Voor het Vlaamse Gewest werden de volgende oppervlakten goedgekeurd :
 - in 1982: 62ha 95a 33ca
 - (in 1981: 217 ha 63a)
 - (in 1980: 147 ha 88a)
2. De gemiddelde geraamde aankoopprijs in het Vlaamse Gewest per are was in 1982 : 44.034 F.
 Hierbij dient te worden opgemerkt dat gemiddelde prijzen van grondaankopen sterk beïnvloed kunnen worden door de gebouwen die samen met de gronden werden verworven.
3. De bestaande grondreserves in het Vlaamse Gewest en per Vlaamse provincie waren op 31.12.1982:
 - Vlaams Gewest: 2.174 ha 19 a 69 ca
(waarvan 303 ha 45 a 03 ca in aankoop)
 - Vlaamse provincies :
 - Antwerpen: 440 ha 00 a 72 ca
(waarvan 97 ha 79 a 03 ca in aankoop)
 - Vlaams-Brabant : 225 ha 97 a 74 ca
(waarvan 11 ha 68 a 77 ca in aankoop)
 - West-Vlaanderen : 607 ha 68 a 62 ca
(waarvan 50 ha 69 a 01 ca in aankoop)
 - Oost-Vlaanderen : 540 ha 76 a 03 ca
(waarvan 101 ha 90 a 48 ca in aankoop)
 - Limburg: 329 ha 76 a 58 ca
(waarvan 41 ha 37 a 74 ca in aankoop)
4. De goedgekeurde aankopen kaderen in het beleid tot verwerving van onroerende goederen op korte en halflange termijn, dat door de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting werd gevoerd om de uitvoering van haar bouwprogramma's mogelijk te maken. Het gaat hier om de bouwprogramma's

opgemaakt in uitvoering van artikel 10 van de Huisvestingscode en goedgekeurd door de Minister tot wiens bevoegdheid de huisvesting behoort.

Ingevolge de beperking van de financiële middelen werden de nieuwe grondaankopen vanaf medio 1982 afgeremd en praktisch stil gelegd.

In de goedgekeurde verwervingen zitten ook renovatieprojecten.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 5)

Nihil.

II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65, 6)

K. POMA VICEVOORZITTER VAN DE VLAAMSE EXECUTIEVE GEMEENSCHAPS MINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 218
van 2 juni 1983
van de heer E. DESUTTER

Door de Vlaamse Gemeenschap beheerde sportinfrastructuur — Werkings- en investeringskosten

Naar ik meen te weten beheerde de Vlaamse Gemeenschap per eind 1981 navolgende sportcomplexen :

- 6 grote en 22 kleinere sporthallen;
- 8 overdekte en 4 openluchtzwembaden;
- 23 sportcentra.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister of de voormelde gegevens nog geldig zijn per eind december 1982 en of er daarenboven nog andere sportinfrastructuur door de Vlaamse Gemeenschap wordt beheerd.

Verder vernam ik graag voor het dienstjaar 1982 het bedrag van:

- a. de personeelsuitgaven ;
- b. de overige werkingsuitgaven ;
- c. de investeringskosten (aflossingen en interesten);
- d. de gebeurlijke andere kosten welke voor deze sportinfrastructuur door de Vlaamse Gemeenschap werd gedragen.

Voorlopig antwoord

Ik heb de eer het geachte lid te melden dat ik onverwijld de nodige informatie bij de bevoegde administratie heb opgevraagd.

Tot op heden bekwam ik deze nog niet.

Van zodra ik over alle gegevens beschik zal ik een definitief antwoord formuleren.

Vraag nr. 226
van 13 juni 1983
van de heer J. CAUDRON

BTRK - Dudzele — Subsidiëring

Kan de geachte Minister mij de bedragen, die de laatste vijf jaren besteed aan subsidiëring van de BTRK-Dudzele meedelen :

- a. wat betreft toelage voor uitrusting en sportmateriaal 1.3 en 3.18;
- b. wat betreft initiatielessen 3.4;
- c. wat betreft sport +3.17;
- d. wat betreft personeel 3.14;
- e. wat betreft congressen en recepties 3.10 en 3.11;
- f. wat betreft propagandatoelagen 1.5;
- g. wat betreft eventuele andere posten.

Betaalt BLOSO voor eigen sportactiviteiten en sportorganisaties huurgeld aan de BTRK-Dudzele ? En hoe groot was de financiële tussenkomst van BLOSO voor de in Dudzele (BTRK) opgerichte gebouwen?

Voorlopig antwoord

De verschillende punten waarvoor om een uitleg wordt verzocht bij deze vrij omslachtige vraag, zijn verspreid over verscheidene administratieve diensten, die elk voor wat hun bevoegdheid betreft, met heel wat spur- en opzoekingswerk, inzonderheid voor wat betreft de voorgaande jaren, geconfronteerd worden.

Zodra ik alle gegevens in mijn bezit heb zal ik zeker niet nalaten u persoonlijk het gevraagde over te maken

III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 65, 5)

J. LENSSENS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEFMILIEU, WATERBELEID EN ONDERWIJS

Vraag nr. 141
van 27 mei 1983
van de heer N. DE BATSELIER

Vervuiling van de Schelde — Lozingsvoorwaarden

Verwijzend naar het antwoord van Staatssecretaris F. Aerts op mijn parlementaire vraag nr. 88 d.d. 11/3/1983, zou ik graag een antwoord van de heer Gemeenschapsminister krijgen op volgende vragen :

- Op basis van de in België bestaande wetgeving, worden voor de lozingen van afvalwater zogenaamde emissienormen gehanteerd als basis voor de voor iedere individuele lozing opgelegde lozingsvoorwaarden.

Kan de geachte Gemeenschapsminister me bevestigen of er voor de tientallen (of zijn het honder-

den ?) bestaande lozingen op de Schelde een toetaalstudie verricht is, waarbij het globale impact van al deze lozingen op de kwaliteit van het Scheldewater afgeleid werd ? Indien een dergelijke studie bestaat, is het dan zo dat de lozingsvoorwaarden voor iedere individuele lozing resulteren uit onder andere deze studie? En uiteraard de gestelde kwaliteitsobjectieven? Indien een dergelijke studie niet bestaat, vernam ik graag de redenen hiervoor ?

- Wat in het bijzonder de koelwaterlozingen van elektriciteitscentrales betreft, dienen volgens artikel 8 van het koninklijk besluit van 6.8.1976, houdende het algemeen lozingsreglement, de lozingsvoorwaarden bepaald te worden per koninklijk besluit voor iedere centrale afzonderlijk, door de Ministers met nationale en regionale bevoegdheid. Ik vernam dan ook graag hoeveel lozingen van koelwater van elektriciteitscentrales er op dit ogenblik gebeuren op de Schelde, aan welke voorwaarden deze lozingen onderworpen zijn, hoe deze bepaald worden en in welk jaar en door welke instantie de lozingsvergunningen uitgereikt werden ?
- Wat in het bijzonder de lozingen van industrieel afvalwater betreffen, wens ik te vernemen of de voorgenomen lozingen van industrieel afvalwater via de collector van het Albertkanaal aan een nauwgezette impactstudie (dus rekening gehouden met de andere bestaande lozingen) onderworpen werd of zal worden ?

Vraag nr. 142
van 27 mei 1983
van de heer F. GEYSELINGS

Sint-Jozef-Ziekenhuis te Turnhout — Lozing van afvalwater

Op mijn parlementaire vraag nr. 85 dd. 26/7/1982 in verband met het lozen van afvalwater in open wateren door het Sint-Jozef-ziekenhuis te Turnhout werd in een aanvullende nota van 8/10/ 1982 (ref. A5/V-AW-PV 85/82-9XVB) geantwoord dat afvalwater, afkomstig van hospitalen, klinieken e.a. inrichtingen waar besmettelijke zieken worden opgenomen, beschouwd wordt als anders dan normaal huisafvalwater.

Wanneer dit afvalwater in de gewone oppervlaktewateren wordt geloosd is de directeur van de bevoegde waterzuiveringsmaatschappij bevoegd, na advies van verscheidene besturen, een lozingsvergunning af te leveren.

Afvalwater, afkomstig van het reinigen van gebouwen, zoals hospitalen waar niet-besmettelijke zieken worden opgenomen, wordt beschouwd als normaal huisafvalwater. Wanneer dit afvalwater in de openbare wateren wordt geloosd, dient dezelfde dienst en procedure als hiervoor geciteerd, gevolgd.

In het Nieuwsblad van 20//1983 lees ik dat het Sint-Elisabethziekenhuis in Herentals sinds 1967 al zijn afvalwater in de Kleine Nete loost, niettegenstaande het verbod van de bestendige deputatie. Sinds méér dan 15 jaar zou in Herentals, tegen het verbod in,

afvalwater van het Sint-Elisabethziekenhuis in de Kleine Nete geloosd worden.

Kan de geachte Minister mij een antwoord verstrekken op de volgende vragen.

1. Wordt het Sint-Elisabethziekenhuis geklasseerd bij de instellingen die besmettelijke of **niet-besmettelijke** patiënten opnemen ?
2. Bezit voormeld ziekenhuis een geldige vergunning om zijn afvalwater rechtstreeks in de oppervlaktewateren te lozen ?
Zo ja, sinds wanneer?
3. Door wie en hoe wordt nagegaan of in een kliniek, hospitaal of andere instelling al dan niet **besmettelijke** patiënten worden verzorgd ?
4. Wat wordt in de geest van leefmilieu verstaan onder besmettelijke ziekten ? Valt influenza en hepatitis hier onder?
5. Welke maatregelen zal de Minister treffen tegen de verantwoordelijk ken wanneer de onwettelijkheid blij kt ?

Vraag nr. 143
van 27 mei 1983
van mevrouw M. VAN PUYMBROECK

Inza-vestiging gelegen Langestraat 121, te Zandhoven
— Milieuhinder

Het schepencollege van Zandhoven in zitting van 28.2.1977 stelt vast dat op de vraag tot uitbreiding van de fabriek tot

- 1.237 Pk voor motoren
- 1.980 kVA voor omvormposten
- 2.000. liter opslagplaats voor benzine
- 222.500 liter opslagplaats voor gasolie

- er 21 individuele klachten werden ingediend
- 120 personen getekend hebben op gezamenlijke bezwaarschriften
- 24 personen zich de moeite hebben getroost om deze bezwaarschriften persoonlijk te komen afgeven op een moeilijk ogenblik, nl. dat ze omwille van hun bezigheden of werk elders moesten zijn
- er reeds vroeger door verschillende mensen en op verschillende tijdstippen bezwaren werden geuit
- dat de SV Inza nooit in enige mate rekening gehouden heeft met deze klachten, ook niet als de toestand voor de omwonenden ondraaglijk was geworden
- dat het voornamelijk gaat om lawaaihinder, luchtverontreiniging, verspreiding van een werkelijk onuitstaanbare geur, brand- en ontploffingsgevaar en neerslag van roet en melkafval, veroorzaakt door een bedrijf gelegen in een **woonzone**
- dat er reeds op onwettelijke wijze uitbreidingen werden aangebracht zodat de aanvraag niet de juiste toestand van het bedrijf weergeeft

en beslist een ongunstig advies uit te brengen aan het provinciebestuur.

Op 4 april 1977 schrijft de burgemeester De Bie een brief aan Inza waarbij hij wijst op het gedeeltelijk

onwettig uitbaten van het bedrijf en de verschillende types van milieuhinder, speciaal op het onwettelijk nachtwerk en het zenuwslopend gefluit.

Op 14 september 1977 herinnert de burgemeester, Inza aan een afspraak gemaakt op het gemeentehuis en waarbij werd overeengekomen dat Inza een verslag zou maken van de besproken punten en de maatregelen zou meedelen die ter verbetering zouden uitgevoerd worden.

Een tweede herinnering volgt op 8 december 1977, want er is nog altijd geen antwoord.

Op 13 februari 1979 schrijft het gemeentebestuur van Zandhoven aan de provincie Antwerpen en vraagt om een gemeenschappelijke vergadering te beleggen onder leiding van de bestendige deputatie.

Op 16 maart antwoordt de provinciegriffier dat hij het nut van een dergelijke vergadering niet inziet en de controleplicht bij de gemeente ligt.

Intussen gaan lawaai, neerslag en reukhinder verder. Inza probeert de burenen te doen zwijgen door kleine bedragen uit te betalen als schadevergoeding. Zo wordt in december 1981 bijvoorbeeld 1100 Fr schadevergoeding betaald aan J. Verryck in de Driehoekstraat, voor de schade die zijn planten geleden hebben door roetneerslag van Inza.

Reuk- en lawaaihinder kunnen niet op die manier vergoed worden; dan maar goedkoper melk, boter en pudding leveren aan de buurt. Maar dit lost het zenuwslopend fluiten niet op, vooral voor de mensen die in de slechte windrichting zitten. De klachten in het gemeentehuis gaan voort; worden ze nog geneeerd ?

Op 11 april 1983 gaan twee burenen opnieuw klacht neerleggen. Ze vragen een copij van het proces-verbaal, maar kunnen dit niet krijgen.

De deuren en ramen van het bedrijf worden 's avonds wel even gesloten, maar zodra de bedrijfsleider, de heer Grootjans naar huis is, gaat alles weer open. Misschien is het nodig voor de arbeiders zelf?

Op 19 februari 1984 vervalt de vergunning van Inza. De burenen dringen er op aan dat een nieuwe vergunning enkel zou worden afgeleverd als de lawaai- reuk- en neerslaghinder zouden voorkomen worden.

Wat kan u als Minister van leefmilieu doen om deze toestand gezond te maken ?

Vraag nr. 144
van 2 juni 1983
van de heer P. BREYNE

Gesubsidieerd personeel van de muziekscholen 2de categorie — Uitkering weddetoelagen

Krachtens artikel 9 van het KB van 26 maart 1954 betreffende de subsidiëring van muziekscholen worden de weddetoelagen van het gesubsidieerd personeel van de muziekscholen uitgekeerd als volgt na ontvangst van de betaalstaten, die moeten ingediend worden vóór 15 februari:

1. het saldo van de weddetoelagen verschuldigd voor het voorgaand kalenderjaar;

2. een voorschot op de weddetoelagen verschuldigd voor het lopend kalenderjaar tot beloop van 50 procent van het globaal bedrag, dat werd uitgekeerd voor het voorgaande kalenderjaar.

De gemeenten die een muziekschool beheren, hebben nog geen saldo ontvangen voor het dienstjaar 1981 en nog geen voorschot voor het dienstjaar 1982, zonder te spreken van het dienstjaar 1983.

De betrokken gemeenten worden aldus gedwongen deze bezoldigingslast zelf te financieren in afwachting van de betaling van de weddetoelagen. Anderzijds worden de gemeenten er door de gemeenschap toe aangespoord een gezond financieel beleid te voeren. Dit is tegenstrijdig.

Graag ontving ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen:

1. voor welke dienstjaren moeten nog weddetoelagen worden uitgekeerd voor het gesubsidieerd personeel van de muziekscholen en welk is het totaal bedrag van de nog uit te keren weddetoelagen per dienstjaar;
2. tegen welke datum mag de uitkering van deze achterstallige bedragen worden verwacht ;
3. is de geachte Minister bereid een initiatief te nemen tot het wegwerken van deze discriminatie tussen inrichtingen voor muziekonderwijs met beperkt leerplan van eerste en tweede categorie inzake de uitkering van de weddetoelagen.

Vraag nr. 145
van 2 juni 1983
van de heer A. DE BEUL

Vlaamse Ministerie van Onderwijs — Vestiging van een pedagogische sectie te Gent

Uit een reportage in *La Libre Belgique* (18 mei 1983) blijkt dat te Gent een „ pedagogische sectie” van de Franse ambassade werd gevestigd, die rechtstreeks onderhandelt met het „ Vlaamse” Ministerie van Onderwijs.

Graag vernam ik van de geachte Minister of dit bericht juist is, en indien ja, waarop de bedoelde onderhandelingen betrekking hebben en welke budgettaire weerslag ze hebben.

Dezelfde vraag werd ook gesteld aan de heer D. Coens, Minister van Onderwijs in de Centrale Regering.

Vraag nr. 146
van 2 juni 1983
van de heer W. KUIJPERS

Berging van dioxine- vaten

In een rondschrift van de Belgische dochterfirma van Hoffmann-La-Roche aan de Belgische artsen lees ik:

„ In haar offerte van 29 mei 1982 deed Mannesman Italiana, Divisione Ecologica nauwkeurige opgave van de wijze waarop de opdracht zou worden uitge-

voerd. De opslag was gepland op een toegestane en gecontroleerde opslagplaats in een Europees land. ”

Deze zin laat duidelijk blijken dat de firma Hoffmann-La-Roche op de hoogte was van de plaats en het land, waar de berging van de dioxine-vaten gepland was.

Mag ik van de geachte Minister vernemen of hij op de hoogte is van de plaats en het land, alwaar deze berging gepland was ?

Vraag nr. 147
van 2 juni 1983
van de heer F. GEYSELINGS

Drinkwatervoorziening — Bedreiging voor de volksgezondheid

Water is levensnoodzakelijk en het wordt steeds duidelijker dat zonder zuiver water het leven onmogelijk wordt. De zure regens, de scheikundige bemesting, de industriële- en huishoudelijke lozingen die het grond- en oppervlaktewater ernstig bezoedelen, stellen vele levensvormen zwaar op de proef

Om het water enigszins drinkbaar te maken, wordt er beroep gedaan op chloor en wie weet op welke andere scheikundige middelen.

De Franse ingenieur-waterkundige, de heer Louis-Claude Vincent, meent te weten dat het hoger aantal sterfgevallen in België te wijten is aan het drinkwater waaraan chloor e.a. dergelijke stoffen worden toegevoegd. Volgens deze wetenschapsman is gedistilleerd en gechloreerd water, of water behandeld met fluor of ozon, dood water.

Chloor, fluor, ozon en al het overige waarmee drinkwater wordt bewerkt zijn super-oxydanten die het magnetisme van het water uitschakelen. Deze geleerde zegt verder in een exclusief gesprek dat uit deze toestand kanker, trobosis, ouderdoms- en degeneratieziekten voortspruiten en abnormaliteiten bevorderen bij de geboorte.

Chemisch behandeld water, aldus prof. Vincent, is niet zuiver. Het is gevaarlijk bezoedeld !

Hij sluit zich aan bij de uitspraak van de Wereldgezondheidsorganisatie die zegt : „ De gezondheid van de volkeren hangt af van het zuiver water maar niet van het aantal ziekenhuizen”.

Rekening houdend met het feit dat er inderdaad chloor aan ons drinkwater wordt toegevoegd en dit water dagelijks via de kraan in allerlei gerechten terecht komt, betekent zulks een serieuze bedreiging voor de volksgezondheid.

Kan de geachte Minister mij zeggen hoeveel chloor e.a. stoffen jaarlijks in de Vlaamse watervoorzieningsinstellingen worden aangewend om het water drinkbaar te maken (in absolute cijfers)?

Welke zijn de toegevoegde stoffen die dagelijks of periodisch aan ons drinkwater worden toegevoegd?

Welk is het standpunt van de wetenschapslui die de toevoeging van chloor e.a. stoffen nodig achten in ons drinkwater ten opzichte van de verklaringen van prof. Vincent?